ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 553

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 29ῃ Νοεμβρίου 1916.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

—Ὁ ἄρτος ἀκριβὸς ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀκριβότερος ἐν Κύπρῳ.—Τὶ ζητεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ τὶ ἐν Κύπρῳ.—Ἀδικαιολόγητος κερδοσκοπία τῆς Κυβερνήσεως.—Ἀνάγκη ἐντόνου ἐνεργείας.—Κύριοι Νομοθέται, μὴ λησμονεῖτε τὰς ὑποσχέσεις σας.

Ὑπὸ τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἡ Λονδινεία «*Daily Mail*» ἔγραφε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ τιμὴ τετραλίτρου ἄρτου (576 δραμ) τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἶνε 10 1)2 πέννες, ἀριθμὸς ὅστις πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὴν σοβαρὰν προσοχὴν τῶν Ὑπουργῶν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ ἐργάται πυρομαχικῶν κερδαίνουσιν ἡμερομίσθια καθιστάντα αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ ὑπομένωσι τοιαύτην τιμήν. Ὑπάρχουσιν ὅμως ἄλλαι μεγάλαι τάξεις ἐργατικῶν αἵτινες δὲν κερδαίνουσι τὰ μεγάλα ταῦτα ποσὰ καὶ ὀξέως αἰσθάνονται τὴν μεγάλην τιμὴν τοῦ ἄρτου. Πτωχὴ οἰκογένεια μὲ ὡρισμένα ἡμερομίσθια ὅπου ὑπάρχουσι πολυάριθμα τέκνα καταναλίσκουσιν ἴσως τέσσαρας ἡμιτετραλίτρους ἄρτους καθ' ἑκάστην. Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ τιμὴ τῶν ἄρτων τούτων ἦτο 1 σελ. Τώρα στοιχίζουσιν 1 σελ. 9 πεν. Ὅπου ἡ ἑβδομαδιαία δαπάνη δι' ἄρτον ἦτο 7 σελ. τώρα εἶνε 12 σελ. 3 πεν.

Συνήθεια τῆς Κυβερνήσεως εἶνε, ὁσάκις ἀντιμετωπίζει τοιούτους ἀριθμοὺς νὰ διακηρύττῃ ὅτι ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ζήτησις διέπει τὴν τιμὴν τοῦ σίτου. Τοῦτο εἶνε ἀληθέστατον, δὲν εἶνε ὅμως ἡ προσήκουσα ἀπάντησις εἰς γυναῖκα ἥτις ἔχει ὀλίγον ἄρτον καὶ στερεῖται σακχάρεως. Ἐὰν πεινᾷ, τοῦτο συμβαίνει ἕνεκα τῆς κακῆς ὀργανώσεως. Ἀναμφιβόλως ἡ ζήτησις τροφῆς εἶνε μεγαλειτέρα σήμερον εἴπερ ποτε, καὶ διὰ δύο λόγους.

Τὸ δημόσιον τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐν τῇ ἀπείρῳ εὐημερίᾳ του ζῇ δαπανηρότερον καὶ πληρώνει εἰς ὑψηλοτέρας τιμάς, ἐνῷ ἐν Εὐρώπῃ οἱ ἄνδρες ἀποτελοῦντες τὰς ἀπειρομεγέθεις στρατιὰς εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης τρώγουσι πολὺ περισσότερον ὡς μαχηταὶ ἢ ὡς ἔπραττον ὡς πολῖται—ὁ μαχητὴς πρέπει τρέφηται καλῶς καὶ οὐδεὶς εἰσηγεῖται ὅτι πρέπει νὰ περικόπτηται τὸ σιτηρέσιόν του.

Εἶνε δυνατόν, ὅμως ν' αὐξηθῇ ἡ προμήθεια σίτου ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, καὶ νὰ γίνῃ ὅ,τι ὀφείλουσιν οἱ Ὑπουργοὶ νὰ ἐνεργήσωσι τώρα ἄνευ τῆς ἀναβολῆς ἐκείνης ἣν εὑρίσκουσιν ἀναγκαίαν εἰς πᾶν ὅ,τι ἐπιχειροῦσιν.

Δύο τινὰ ἐμποδίζουσι τὸν Βρεττανὸν γεωργὸν τοῦ νὰ αὐξήσῃ εὐρέως τὴν ἔκτασιν τῆς σπορᾶς σίτου. Τὸ πρῶτον εἶνε ὁ φόβος του μήπως ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐκπέσῃ πρὶν φθάσῃ ὁ σῖτος του εἰς τὴν ἀγοράν. Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἔκπτωσις τιμῆς καὶ δύναται συνετῶς νὰ δώσῃ εἰς τὸν γεωργὸν ἀσφάλειαν, ἧς ἔχει ἀνάγκην οὗτος, ἐγγυωμένη εἰς αὐτὸν καλὴν τιμήν. Πρέπει ὅμως νὰ δώσῃ τὴν ἐγγύησιν τώρα.

Ἡ δευτέρα δυσκολία εἶνε ἡ ἔλλειψις ἐργατικῶν χειρῶν, ἥτις ὑπάρχει ἀναμφιβόλως παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ γεωργοὶ ἐξησφάλισαν πολλὰς ἐξαιρέσεις, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν συγγενῶν αὐτῶν.

Δύναται αὕτη νὰ ἀρθῇ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως μηχανῶν διευθυνομένων ὑπὸ γυναικῶν· γυναῖκες π. χ. καὶ τώρα γεωργίζονται μεγάλα αὐτοκίνητα ἄροτρα, καὶ ἐν μέρει διατιθεμένων αἰχμαλώτων οὐχὶ ἀμέσως εἰς τὰς ἀγροικίας ὅπου θὰ ἦτο δύσκολος ἡ φρούρησίς των, ἀλλ' εἰς ἐλευθέραν Βρεττανικὴν ἐργασίαν πρὸς ἄλλας διευθύνσεις διὰ τοὺς ἀγρούς. Ἐδῶ πάλιν ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ συμπράξῃ, καὶ πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τώρα. Ἐὰν δὲν πράξῃ τίποτε, θὰ λυπηθῇ πολὺ ἀργά».

Παρεθέσαμεν ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον ἵνα δείξωμεν εἰς τὴν τοπικὴν παρ' ἡμῖν Κυβέρνησιν τὴν ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν ἣν ἔχει πρὸς τὸν λαὸν τῆς Νήσου ταύτης, κατὰ μίμησιν τῆς προϊσταμένης ἐν Ἀγγλίᾳ Κυβερνήσεως, πρὸς τούτοις δὲ ὅπως ἐξάρωμεν τὴν πολλῷ μεγαλειτέραν ἀνάγκην ἣν ἔχει ὁ λαὸς οὗτος τῆς Κυβερνητικῆς ἀντιλήψεως.

Ὁ ἄρτος ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ λόγους κλιματολογικοὺς δὲν εἶνε ἡ κυρία τροφὴ τοῦ λαοῦ, ὡς παρ' ἡμῖν, καὶ ἡ κατ' ἄτομον κατανάλωσίς του εἶνε διπλασία ἢ καὶ τριπλασία παρ' ἡμῖν ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐπὶ πλέον δέ, ὁ ἄρτος ὑπερετιμήθη ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ 75 ο)ο ἢ ἀπὸ 1 σελ. εἰς 1 σελ. 9 πέν., ἐνῷ ἐν Κύπρῳ κατὰ 100 ο)ο ἤτοι ἀπὸ 2 γρ. εἰς 4 γρ. Ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ὑπάρχουσι σήμερον ἄεργοι, καὶ οἱ μὲν εἶνε μαχηταί, οἱ δὲ ἀπολαμβάνουσιν ἐκτάκτως μεγάλα ἡμερομίσθια, διπλάσια καὶ τριπλάσια ἢ ἐν ἡμέραις εἰρηνικαῖς, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὴν ὑπερτίμησιν τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐργατικῶν τάξεων τὰ ἡμερομίσθια ηὐξήθησαν ὁπωσδήποτε, ἀφοῦ ἐξέλιπεν ἡ ἄλλοτε μεγάλη καὶ ὑπέρμετρος προσφορὰ ἐργασίας, ἐνῷ παρ' ἡμῖν, δι' ἔλλειψιν ἐργασίας τὰ ἡμερομίσθια ἠλαττώθησαν εἰς τὸ ἥμισυ, καὶ τὰ χρειώδη τοῦ βίου ὑπερετιμήθησαν κατὰ 100—200 καὶ 300 ο)ο.

Ἡ Τοπικὴ Κυβέρνησις ἐν Κύπρῳ λέγει: ὅσοι πεινῶσιν ἰδοὺ ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰ μεταγωγικὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ. Καὶ εἶνε ἀληθὲς ὅτι κατετάχθησαν εἰς αὐτὴν τρεῖς χιλιάδες ἴσως ἐνῷ ἄλλαι χιλιάδες ἐξεπαιρίσθησαν εἰς Γαλλίαν, Ἀμερικὴν καὶ ὅπου ἀλλόθι ἦτο δυνατὴ εὕρεσις ἀνταμειπτικῆς ἐργασίας, δὲν εἶνε ὅμως εἰς πάντας δυνατὸν ν' ἀφήσωσι γέροντας γονεῖς, ἀδυνάτους οἰκογενείας, τέκνα ἀνήλικα καὶ ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὴν ξένην ἢ δι' ὀλίγον ἄρτον νὰ ἐκθέσωσι τὴν ζωήν των εἰς κίνδυνον. Διὰ ταῦτα ἡ Τοπικὴ Κυβέρνησις ἐπιτακτικὸν ἔχει καθῆκον νὰ γένηται ἀντιλήπτωρ καὶ ἀρωγὸς τῶν τάξεων τούτων.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ὑπερτίμησις αὕτη εἶνε πρὸς ὄφελος τοῦ τόπου ὡς τὰ πολλά, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς τάξεως ἰδίᾳ τῶν γαιοκτημόνων καὶ κτηματικῶν, εἰς βάρος ὅμως τῆς πολυπληθοῦς ἐργατικῆς τάξεως. Γνωστὸν ὡσαύτως τυγχάνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ συγκομιδὴ κατὰ τὸ παρελ. γεωργικὸν ἔτος ὑστέρησε καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας ἀπὸ τῆς συγκομιδῆς εἰσήχθησαν ἔξωθεν σῖτος καὶ ἄλευρα ἀξίας £45,000, ὅσον εἰς ἄλλα ἔτη ἀνήρχετο δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐκ τούτου δηλοῦται ὁπόση θὰ εἶνε δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἡ χρεία εἰσαγωγῆς σίτου καὶ ἀλεύρων ἐν τῇ Νήσῳ.

Ἐπὶ πλέον δὲ ἡ Τοπικὴ Κυβέρνησις ἦρεν ἀφ' ἡμῶν καὶ τὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως διὰ τοῦ περυσινοῦ ἐκείνου μέτρου τῆς Διοικήσεως Λευκωσίας, καθ' ὃ εἶχεν ἐπιβάλει διατίμησιν μόνον εἰς τοὺς σιτεμπόρους καὶ ταύτην πολλῷ κατωτέραν τῆς ἀρχικῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν.

Ἐπειδὴ τοιοῦτο μέτρον ἐπικρέμαται πάντοτε ὡς Δαμόκλειος σπάθη κατὰ τῶν σιτεμπόρων, οὗτοι εἴτε ἔπαυσαν εἰσάγοντες σῖτον καὶ ἄλευρα ἢ εἰσάγουσι τοιαῦτα κατὰ μικρὰ φορτία καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιφυλάξεως, καὶ τούτων ἕνεκα ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου ἀνῆλθεν εἰς 4 καὶ 4 1)2 γρ. κατ' ὀκάν, ὑπερτίμησις ἀνωτέρα ὡς εἴδομεν ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἡ «Daily Mail» ζητεῖ παρὰ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐνθαρρύνῃ τοὺς γαιοκτήμονας πρὸς σπορὰν σίτου ὡς οἷόν τε μεγαλειτέρας ἐκτάσεως, ἐγγυωμένης τὴν ὑψηλὴν τιμὴν διὰ τὴν συγκομιδήν, ἐνῷ παρ' ἡμῖν ζητεῖται παρὰ τῆς τοπικῆς Κυβερνήσεως δάνειος σπόρος εἰς αὐτὴν μὲν ἀποδίδων 2 ο)ο, ὅσα λαμβάνει καὶ παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης διὰ τὰ κατατιθέμενα παρ' αὐτῇ δημόσια χρήματα, τὸ Δανειστ. Ταμεῖον δὲ 23 ο)ο μετὰ τῆς βεβαιότητος ὅτι καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τὰ σιτηρὰ θὰ τυγχάνωσι τιμῶν ὑψηλῶν.

Ἐντούτοις, παρὰ τὰς ἐπιμόνους συστάσεις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου, διερμηνευόντων τὰς δικαίας ἀξιώσεις καὶ τὰς ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ἡ Κυβέρνησις ἐμμένει φειδωλευομένη περὶ τὴν παροχὴν δανείου σπόρου καὶ μάλιστα ἔκαμεν ἐλιγμὸν ὑπεκφυγῆς πολὺ χαρακτηριστικόν.

Ἀντὶ παροχῆς δανείου σπόρου προεκήρυξεν ὅτι διαθέτει πρὸς πώλησιν χάριν σπορᾶς 42,000 κοιλὰ σίτου εἰς τὰς διαφόρους ἀνὰ τὴν Νῆσον ἀποθήκας αὐτῆς καὶ τοῦτον ἀντὶ 90 γρ. κατὰ κοιλὸν ἤτοι εἰς τὴν ἀγοραίαν τιμήν, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ θλιβερωτάτην ἔνδειξιν τῆς κυβερνητικῆς διανοητικότητος ὡς πρὸς τὸν τόπον τοῦτον.

Ἐν ἡμέραις οὕτω πονηραῖς ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἔδει νὰ ἦνε πρόσωπον ὑψηλῆς ἠθικῆς, ἐπιζητεῖ ἐμπορικὸν κέρδος (Commercial advantage) καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ φόρου τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἱδρῶτος τῶν φορολογουμένων!

Ἐπὶ τίνος ὑπολογισμοῦ βασίζει ἡ Κυβέρνησις τὴν τιμὴν τοῦ σίτου εἰς 90 γρ. κατὰ κοιλόν; Ἐὰν ἐπὶ τῶν γενικῶν ἀγορῶν, τότε ὤφειλε νὰ ἐκπέσῃ τὸν ναῦλον καὶ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ ἄλλα ἔξοδα ἅτινα καταβάλλουν οἱ σιτέμποροι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὴν ὑπερτίμησιν τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου ἥτις ἐπιβαρύνει τοὺς ἰδιώτας οὐχὶ δὲ καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

Αὐτὴ ὅμως οὔτε ἠγόρασε τὸν σῖτον οὔτε παρήγαγεν αὐτόν, οἱ δὲ δαπάναι τῆς καλλιεργείας καὶ παραγωγῆς ἐστοίχισαν εἰς τὸν γεωργὸν πολὺ μεγαλειτέρας δαπάνας, διότι καὶ τῶν ἀροτήρων ἡ φορβὴ τιμᾶται διπλάσια καὶ τριπλάσια καὶ τὰ λιπάσματα ζωϊκὰ ἢ χημικὰ ὡσαύτως καὶ τὰ ἡμερομίσθια καὶ ἀνάγκην εἶνε μεγαλείτερα καὶ ὁ βίος τῶν γεωργῶν ἀπέβη καθόλου πολλῷ δαπανηρότερος, καὶ ἐντούτοις σιτέμποροι καὶ γεωργοὶ προσφέρουσι τὸν ἴδιον σῖτον παρ' ὅλα ταῦτα ἀντὶ 90 γρ. τὸ κοιλόν, ἀνθ' ὅσων καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἡ οὐδὲν ἐπὶ πλέον δαπανήσασα διὰ τὴν συλλογὴν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας της. Πῶς λοιπὸν ἐν τῇ συνειδήσει της δικαιολογεῖται ἀπαιτοῦσα ἀγοραίαν τιμὴν διὰ τὸ πωλούμενον μέρος τῆς δεκάτης;

Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ δεκάτη τοῦ σίτου ἐπωλεῖτο πρὸς 4 σελ. Δὲν ἱκανοποιεῖται τὸ Κυβερν. Ταμεῖον ἀπολαμβάνον 8 σελ. ἀντὶ τῶν ἀπαιτουμένων 10 σελ. ἤτοι 100 %;

Ὁ νόμος περὶ δανείου σπόρου τρισσόν τινα ἐπιδιώκει σκοπόν· νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀσθενεστέρους γεωργοὺς προφυλάττων αὐτοὺς ἀπὸ δανείων τοκογλυφικῶν, τὴν διέγερσιν παρ' αὐτοῖς τοῦ πνεύματος τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τοῦ συνεργατισμοῦ καὶ τὴν βαθμιαίαν σύστασιν τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου, παρέχοντος δάνεια ἐπὶ τόκῳ ἐλαφρῷ πρὸς βελτιώσεις γεωργικὰς καὶ βιομηχανικάς.

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἐν ταῖς χαλεπωτάταις ταύταις ἡμέραις περιάγει τὰς ἀσθενεστέρας γεωργικὰς τάξεις εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, διότι καὶ δάνειον σπόρον ἀρνεῖται νὰ χορηγήσῃ ἐπαρκῆ καὶ τὴν δεκάτην προσφέρει ἀδικαιολογήτως ἀντὶ ἀγοραίας τιμῆς, καὶ τοῦτο ἐπὶ προπληρωμῇ, καὶ μετὰ τοσούτων καὶ τοιούτων διατυπώσεων, ὥστε νὰ φράσσηται ἡ ὁδὸς πρὸς τὰς κυβερνητικὰς ἀποθήκας νὰ προτιμῶσι δὲ οἱ γεωργοὶ ν' ἀγοράσωσι παρ' ἐγχωρίων ἀντὶ 12—15 σελ. τὸ κοιλὸν δανειστικῶς, καὶ οὕτω ἡ τοκογλυφία ὑποθάλπεται καὶ ἐνισχύεται ὑπ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Κύριοι Νομοθέται!

Οἵ τε παλαίτεροι καὶ οἱ νεώτεροι, μὴ λησμονῆτε ὅτι ἀντηχοῦσιν αἱ ἐπαγγελίαι σας καὶ ὑποσχέσεις σας πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς σας περὶ προστασίας καὶ ἐπαγρυπνήσεως ἐπὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων αὐτῶν εἴπερ ποτε ἐν ταῖς χαλεπωτάταις ταύταις ἡμέραις ὁ λαὸς ἔχει ἀνάγκην τῆς ὁλοψύχου ἐνεργείας ὑμῶν παρὰ τῇ Κυβερνήσει, παρ' ᾗ τυγχάνετε οἱ μόνοι ἐπίσημοι πληρεξούσιοι καὶ διερμηνεῖς τῶν ἀναγκῶν του, καὶ εἶνε βέβαιον μέχρι τοῦδε ὅτι τὰ τυπικὰ καὶ μετὰ φιλοφροσύνης διαβήματά σας οὐδὲν ἐπέτυχον. Κατεπείγει ἐνέργεια ὁμόφωνος καὶ ἔντονος παρά τε τῇ Τοπικῇ καὶ τῇ Κεντρικῇ Κυβερνήσει, καὶ ἂν παραλίπητε νὰ ἐπιδιώξητε ὅλαις δυνάμεσι τὴν θεραπείαν τῶν ὑπερτάτων ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ, ὑμεῖς εἴσθε ὑπεύθυνοι ἐνώπιον του ὡς παραβάται τοῦ συμβολαίου ὑμῶν πρὸς αὐτόν.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἐν τῷ προλαβόντι διελάβομεν περὶ τοῦ μεταναστευτικοῦ καθόλου πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς διὰ τῶν αἰώνων δράσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν καὶ παροικιῶν ἐν τῷ παρόντι διὰ βραχέων ὡσαύτως θὰ διαλάβωμεν ἰδίᾳ περὶ τῶν Κυπρίων μεταναστῶν.

Η Κύπρος κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους τούς τε προϊστορικοὺς καὶ τοὺς μετέπειτα ἐδέξατο ἀποίκους ἔκ τε τῆς Ἀσίας καὶ τῆς κυρίως Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐπίκαιρον γεωγραφικὴν θέσιν καὶ διὰ τὸν μέγαν πλοῦτόν της τόν τε φυσικὸν καὶ τὸν ὀρυκτόν, ὥστε νὰ προσλάβῃ τότε τὴν ἐπωνυμίαν Μακαρία.

Οἱ ἰθαγενεῖς Κύπριοι, οἱ οἱονεὶ αὐτόχθονες, παρὰ τὴν πρόσφατον ἐπὶ μιξοξενίᾳ καταγγελίαν τοῦ Μ. Κιτίου κ. Μελ. Μεταξάκη, φαίνεται ὅτι τοὺς ὁμαίμονας καὶ ὁμοφύλους ἀποίκους ἐδέξαντο εὐχαρίστως καὶ ἐπεκοινώνησαν μετ' αὐτῶν στενώτατα καὶ πρὸς τοὺς Φοίνικας μόνον καὶ Σύρους διετέλουν εἴτε εἰς φανερὰν εἴτε εἰς ὑποκαίουσαν ἐχθρότητα, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀφωμοιώθησαν καὶ ἐπῆλθεν ἀνάκρασις τῶν Ἑλλήνων ἀποίκων καὶ τῶν Κυπρίων πλήρης ἐκδηλουμένη ἐν τοῖς λειψάνοις τῆς τέχνης καὶ ἐν τοῖς γράμμασι καὶ τῇ γλώσσῃ.

Ἡ Κυπριακὴ γραφὴ διετηρήθη μέχρι καὶ τῶν Ρωμαϊκῶν αὐτῶν χρόνων καὶ ὅμως ἡ Κυπριακὴ τέχνη ἐνέδωκε μετ' εὐλαβείας πρὸ τῆς ὑπερτέρας Ἑλληνικῆς καὶ ἡ Κυπρ. γραφὴ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς διὰ τὸν ὑπέρτερον ἔξωθεν προελθόντα Ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Οἱ Κύπριοι ἀσχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν καὶ τὴν μεταλλευτικὴν καὶ εὐημεροῦντες ἐν τῇ ἰδίᾳ των χώρᾳ δὲν ᾐσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην πρὸς μετανάστευσιν, ὡς τοῦτο συνέβη διὰ τὰς ἄλλας Ἑλληνικὰς νήσους, πλὴν τῆς Κρήτης, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀναφέρονται ἀποικίαι Κυπριακαὶ ἢ καὶ παροικίαι τόσον σημαντικαί, ὥστε νὰ μνημονευθῶσιν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ.

Τὴν Κύπρον, πατρίδα τοῦ ἐκ τῶν κυκλικῶν ποιητῶν Στασίνου, μόλις γνωρίζει ὁ Ὅμηρος καὶ θεωρεῖ αὐτὴν μᾶλλον Φοινικικὴν διότι θὰ ἐγνώριζε Κυπρίους Φοίνικας μόνον ἐμπόρους καὶ ναυτίλλους δι' ὃ ἐν Ραψῳδίᾳ Α τῆς Ὀδυσσείας θέτει εἰς τὸ στόμα τῆς Ἀθηνᾶς ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ Μέντορος τάδε:

«νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ ἠδ' ἑτάροισιν
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους
«Εἰς Τεμέσην μετὰ χαλκόν...

Οἱ ἰθαγενεῖς Κύπριοι δι' ὅλης τῆς περιόδου τῆς ζωηρᾶς ἀποικιστικῆς κινήσεως ἐν τῇ Νήσῳ φαίνονται ἀρρήκτως προσκεκολλημένοι εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ εἰς τὰ πάτρια αὐτῶν, ὥστε ὡς ἄπεφθος χρυσὸς νὰ παραμένωσιν ἀπρόσβλητοι ὑπὸ τῶν διαφόρων ξένων στοιχείων καὶ μόνον πρὸς τὸ συγγενὲς ἑλληνικὸν νὰ ἑνῶνται καὶ ἀνακιρνῶνται.

Χάρις εἰς τὸν ἀδαμάντινον ἐθνικὸν χαρακτῆρα των οἱ Κύπριοι ὑπέμειναν πάσας τὰς ἀλλεπαλλήλους καὶ θυελλώδεις ἐπιδρομὰς ἐπὶ τὴν Νῆσον αὐτῶν μὲ ἀντοχὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν ἀξιοθαύμαστον, καὶ ὅπως τὰ ὄρη τῆς Νήσου παρέμενον ἀκλόνητα καὶ ἀδιάσειστα καὶ οἱ ἰθαγενεῖς Κύπριοι διετηρήθησαν ὡς τὰ πολλὰ ἀμειγεῖς πρὸς τὰ ξένα στοιχεῖα καὶ εἴπου ἀνεμείγησαν οἱ Κύπριοι ἀνεχώνευσαν καὶ ἀφωμοίωσαν ἐκεῖνα.

Ἡ εὐημερία ἐν Κύπρῳ ἄλλως τε φαίνεται ὅτι ἐγένετο συνεχὴς καὶ ἀδιάπτωτος καὶ δὲν ἀναφέρεται ἡ μάστιξ τῆς ἀνομβρίας εἰς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους χρόνους, ἴσως διότι ἡ Νῆσος διετέλεσε πάντοτε δασώδης καὶ διετήρει κατὰ τοὺς αὐχμοὺς ἱκανὰ ὕδατα, εἴτε καὶ ἡ ναυτιλία καὶ ἡ μεταλλουργικὴ ἀνεπλήρουν περισσῶς τὰς ἀπὸ τοῦ αὐχμοῦ στερήσεις καὶ ζημίας ἐν τῇ Νήσῳ.

Ἡ πρώτη γνωστὴ καὶ παρατεταμένη ἀνομβρία ἀναφέρεται ὑπὸ ἐπιμόνου παραδόσεως περισωθείσης ὑπὸ ξένων καὶ ἡμετέρων χρονογράφων διαρκέσασα 36 ὅλα ἔτη, ἐξ ἧς ἠρημώθη σχεδὸν ἡ Νῆσος κατοίκων, ὅτε ἐπεσκέψατο αὐτὴν ἡ Βασιλομήτωρ ὁσία Ἑλένη μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῷ 327 μ. Χ., καίτοι ἄλλα ἱστορικὰ γεγονότα παριστάνουσι τὴν Νῆσον ἔτι ἀκμαίαν ὅσον δὲν θὰ ἐπέτρεπεν ἀνομβρία τόσον παρατεταμένη. Ὁπωσδήποτε ἡ παράδοσις παριστάνει τὴν Κύπρον σωθεῖσαν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης ταύτης ἀνομβρίας διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ναοῦ εἰς τὸν Τίμιον Σταυρὸν ἐν Τόχνῃ καὶ τῆς ἀναθέσεως ἐν αὐτῷ τεμαχίου τοῦ ἡγιασμένου ξύλου, «**καὶ ἀπὸ τότε ὁ Κύριος ἔπεψε τὸν ὑετόν, καὶ ἐγροικήθην εἰς πᾶσα τόπον· καὶ ἐγροίκησεν ὁ λαὸς καὶ ἐστράφησαν εἰς τὰς κατοικίας τους· τὸ ποσὸν μετὰ τοὺς ἦλθαν καὶ πολλοὶ πάροικοι καὶ ἐκατοικῆσαν εἰς τὸ νησίν.** (Μαχαιρᾶς).

Καὶ κατὰ τὴν ἀνομβρίαν ταύτην παρὰ τὴν ἀθρόαν πάντως μετανάστευσιν Κυπρίων, δὲν ἀναφέρονται ἀποικίαι Κυπριακαὶ οὔτε ὁρίζονται οἱ τόποι τῆς μεταναστεύσεως αὐτῶν.

Ὁπωσδήποτε οἱ νοσταλγοὶ Κύπριοι ἔσπευσαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πάτριον γῆν ἅμ' ὡς οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐ μόνον αὐτοὶ ἀλλὰ μετ' αὐτῶν καὶ ἄλλοι ἄποικοι.

Αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Σαρακηνῶν κατὰ τὸν 7ον, 8ον καὶ 9ον αἰῶνα ἐγένοντο ἡ φοβερωτέρα μάστιξ κατὰ τῶν πολυπαθῶν νησιωτῶν.

Ὁ Ἰουστινιανὸς Β' νικηθεὶς τῷ 688 παρὰ τὴν Σεβαστούπολιν τῆς Κιλικίας ὑπὸ Ἀβδαμελὶκ καὶ προβλέπων τὴν οἰκτρὰν τύχην τῆς Κύπρου, διέταξε τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου τότε Ἰωάννην μετὰ πάντων τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ποιμνίου των νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅτε κατὰ Θεοφάνην «πλῆθος Κυπρίων περώντων κατεποντίσθη καὶ ὑπὸ ἀρρωστίας ὤλοντο.»

Ἡ πενθέκτη τότε ἐν Τρούλλῳ συνεδριάζουσα Σύνοδος ἐπεβεβαίωσε μὲν τὰ προνόμια τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ἐγκατέστησεν εἰς τὴν νέαν Ἰουστινιανούπολιν καὶ τὸν ἐπίσκοπον Κυζικηνῶν ὑπήγαγεν εἰς τὸν Πρόεδρον Ἰουστινιανουπόλεως ἤτοι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, ἐξότου καὶ σήμερον φημίζεται οὗτος «Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου».

Ἡ ἀθρόα καὶ καταναγκαστικὴ αὕτη μετανάστευσις τῶν Κυπρίων εἶναι ἡ πρώτη γνωστὴ καὶ εἰς τόπον ὡρισμένον γενομένη, ἥτις ἔληξε μετὰ μίαν που ἑπταετίαν, διότι ἐκ νέου μετεκομίσθησαν τῇ ἐνεργείᾳ καὶ προνοίᾳ τοῦ αὐτοῦ Αὐτοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἐπὶ τούτοις πάντες οἱ παρὰ τοῖς Σαρακηνοῖς Κύπριοι αἰχμάλωτοι.

Ἐφεξῆς οὐδεὶς δύναται νὰ γένηται λόγος περὶ μεταναστεύσεως ἐκ Κύπρου, διότι αἱ περὶ αὐτὴν χῶραι πᾶσαι ἦσαν ἀνάστατοι, καὶ εὐτυχεῖς ἦσαν οἱ Κύπριοι ἂν ἀφίεντο ἀνενόχλητοι ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ἣν ἐντούτοις συχνὰ ἐπέτρεχον οἱ βάρβαροι ἐπιδρομεῖς καὶ ἀπῆγον εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ ἐξανδραποδισμὸν ἀθρόον.

Παρὰ πάντα ταῦτα φαίνεται ὅτι ἡ Κύπρος ἀπήλαυσε τινος εὐημερίας ἥτις ἐξαίρεται ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου, ἀπολοφυρομένου περὶ τὰ 1212 τὴν ἀπώλειαν τῆς

πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀ.εξαρτησ.ας τῶν Κυπρίων καὶ καταρωμένου τὴν κυριαρχίαν τῶν Φράγκων ἐν αὐ.ῇ.

Ἡ Φραγκικὴ περίοδος ἐν Κύπρῳ διαρκέσασα 280 καὶ ἐπὶ 80 ἄλλα ἡ διαδεξαμένη ταύτην Ἐνετική, τοὺς Κυπρίους περιήγαγεν εἰς δουλοπαροικίαν ὑπὸ τὸ σιδηροῦν τιμαριωτικὸν σύστημα καὶ ἀπεστέρησεν αὐτοὺς μετὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ πάσης ἰδιοκτησίας, ὥστε καὶ θέλοντες νὰ μὴ δύνωνται νὰ μεταναστεύσωσιν, εἰμὴ ὀ-σάκις ἀπήγοντο αἰχμάλωτοι.

Τοὐναντίον, μάλιστα, πολλοὶ καὶ διάφοροι λεβαντῖνοι ἢ τυχοδιῶκται ἀπὸ τῆς Δύσεως κατήρχοντο εἰς Κύπρον καὶ ἐγκαθίσταντο εἰς τὰς πόλεις πρὸς ἐμπορίαν καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀμμοχώστῳ ἥτις ἀπέβη ἐν τούτοις ἐφάμιλλος πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τῶν ἐναντι Ἀσιατικῶν χωρῶν ἐν ἀνασταλτικῇ καὶ κακονομίᾳ διαγουσῶν.

Ἡ κατάκτησις τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπῆλλαξε τοὺς Νησιώτας τοῦ ἀφορήτου τιμαριωτικοῦ συστήματος καὶ ἐπὶ τούτοις ἀπέδωκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ προνόμια αὐτῆς, ἀποκατέστησε μετὰ τῆς ἑνότητος τῆς Ὀσμανικῆς κυριαρχίας ἐν Ἀνατολῇ καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν Κυπρίων μετὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἀνὰ τὴν Τουρκικὴν ἐπικράτειαν. Ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς Φραγκοκρατίας, καὶ ἤδη πολλοί, πλὴν τῶν αἰχμαλωτισθέντων, μετηνάστευον εἰς Κ)πολιν ἐν οἷς καὶ ὁ περιώνυμος καταστὰς οἶκος τοῦ Λευκωσιάτου Λουμάκη, ὅστις ἐγένετο γνωστὸς ἰδίᾳ διὰ τὴν περικαλλεστάτην καὶ ἐνθουσιωδεστάτην θυγατέρα του Ἀνθοῦλαν, τὴν ἀναδειχθεῖσαν ἔπειτα Μεγάλην Δέσποιναν (*Grande Dame*) ἐν Παρισίοις καὶ πρόδρομον καὶ ἀπόστολον συστηματικῆς ἐνεργείας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ δουλεύοντος Γένους. Κατὰ τὸν αὐτὸν αἰῶνα—τὸν 17ον—ἕτερος ἀνεδείχθη διαπρεπέστατος Κύπριος, ἐκ τῶν μεταναστευσάντων ἴσως οἰκων εἰς Κ)πολιν, ὁ κλεινότατος Παναγιωτάκης Νικούσιος (Ἀευσιάτης) ὁ ἐξασφαλίσας τὰ προνόμια τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἀναδειχθεὶς ὑπέροχος διπλωμάτης ἐν τῇ Τουρκικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν Τουρκίαν διετέλεσε μὲν δούλη οὐχὶ ὅμως ὑπὸ τὸ αἰσχιστον τιμαριωτικὸν σύστημα, καὶ οἱ Κύπριοι ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας, καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτῆς εὗρέ τινα ἄνεσιν καὶ ἐπί τινα μάλιστα χρόνον προσέλαβε καὶ σπουδαίαν δύναμιν πολιτικήν.

Οὐχ ἧττον πλεονέκται καὶ ἀκόλαστοι διοικηταὶ πολλάκις κατεπίεσαν καὶ ἐβασάνισαν τὸν Κυπρ. λαὸν καὶ ἐξηνάγκασαν αὐτὸν εἰς ἀθρόας μεταναστεύσεις, καὶ τότε εἴτε διὰ τῶν ἀρχιερέων εἴτε καὶ διὰ τοπικῶν στάσεων περιήρχοντο εἰς γνῶσιν τῆς Κεντρ. Κυβερνήσεως αἱ καταχρήσεις τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, εἰς τὰς ὁποίας καὶ αὐτὴ δὲν ἦτο ἀμέτοχος, διότι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν μετεῖχον τῶν διαπραττομένων ἁρπαγῶν καὶ ἐκβιασμῶν ὑπὸ τύπον δώρων.

Ἡ ἀποψίλωσις τῆς Νήσου διὰ τὴν παντελῆ ἀδιαφορίαν τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως πρὸς τὰ δάση, ἅτινα ἀφῆκαν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κατοίκων, συνετέλεσεν ὅπως αἱ ζημίαι ἀποβαίνωσι δεινότεραι καὶ ἴσως συχνότεραι καὶ τούτων ἕνεκα πάντων οἱ Κύπριοι ἐξεπατρίζοντο ὑπὸ τῆς δυστυχίας εἰς ἄλλας χώρας τῆς Τουρκικῆς πάντοτε ἐπικρατείας.

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Κύπρου ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐσχατιᾷ τῆς Μεσογείου δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐγκατάστασιν Κυπρίων εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Ἑσπερίας, ὡς τοῦτο ἔπραξαν ἄλλοι νησιῶται καὶ Ἠπειρῶται, Μακεδόνες καὶ ἄλλοι Ἕλληνες, ἐξ ὧν ἀπετελέσθησαν ἀνθηρόταται Ἑλληνικαὶ παροικίαι ἐν Ἐνετίᾳ, Τεργέστῃ, Μασσαλίᾳ, Λιβόρνῳ, Βιέννῃ, Βουδαπέστῃ καὶ εἴπου ἄλλοθι.

Εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ζοφερὰ κατεπλάκωσε τὴν Κύπρον ἀμάθεια, ἥτις μετὰ μελανττάτων περιγράφεται χρωμάτων ὑπὸ τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἀειμνήστου Κυπριανοῦ καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐν περισωθείσαις ἐπιστολαῖς του, δι' ὃ καὶ ὅλως δυνάμεσιν ἐπεδόθη εἰς τὸν φωτισμὸν τῶν Κυπρίων, ὧν ἡ ἀμάθεια κατέπληξεν αὐτὸνδτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῶν παραδουναβείων Ἡγεμονιῶν, ὅπου εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὰ ἐκεῖ ἀκμάζοντα Ἑλληνικὰ Λύκεια, ὡς καὶ ἐν Κ)πόλει.

Οἱ Κύπριοι μετανάσται, ἀγραμμάτιστοι καὶ ἀμαθεῖς, δὲν ἠδύναντο νὰ ἀπoβλέψωσιν εἰς μετανάστευσιν εἰς τὴν Ἑσπερίαν ὡς ἔμποροι καὶ περιωρίζοντο εἰς ἔργα χειρωνακτικὰ δι.ῇ, καίτοι πολυάριθμοι εἰς πλείστας πόλεις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου, δὲν ἀπετέλεσαν παροικίας σημπαγεῖς καὶ ἀξίας μνήμης ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἱστορίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Περὶ τῆς συγχρόνου μεταναστεύσεως τῶν Κυπρίων θὰ διαλάβωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

(Συνέχεια).

Ἀλλὰ δεδόσθω ὅτι ἐλλείψει εὐκαιρίας δὲν δύνανται νὰ διδάσκωσι διὰ τοῦ λόγου τὸν λαὸν τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας· δύνανται ὅμως νὰ ἰσχυροποιῶσιν ἐν συνειδήσει καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ, ὅτι διδάσκουσιν οὐτὸν τοὐλάχιστον διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν, τὰς ὁποίας συνισᾷ αὐτοῖς ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Ἀλλ' ἀκούσωμεν τί περὶ τούτου λέγει ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης, ὅστις ἑρμηνεύσας τὸ τρίτον κεφάλαιον τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ ἐκθεὶς πᾶσας ὁμοῦ τὰς ἀρετάς, ἃς οὗτος ἀπαριθμεῖ λέγει κατ' ἐρώτησιν τὰ ἑξῆς ἀξιάγαστα: «Τί τούτων κατορθώσαντες οἱ πολλοί, ἐρῶσι πράγματος ἀνεφίκτου, τῆς ἐπισκοπῆς; ἀνεπίληπτον ἔχουσι βίον; ἀλλὰ τοσαύτη πρόσεστιν αὐτοῖς ἡ νῆψις, ὡς ἀκοίμητον ἔχειν τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα; ἀλλὰ σωφροσύνη τοσοῦτον διέλαμψεν, ὡς μὴ μόνον ὀφθαλμοὺς ἔχειν τὰς φρένας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστεροῦντας καὶ μαινομένους περὶ ἀκαθάρτους μείξεις, καὶ σιγῶντας σωφρονίζειν; κοσμιότης δὲ αὐτοῖς τοσαύτη πρόσεστιν, ὡς ἀπὸ τοῦ βαδίσματος, καὶ τοῦ βλέμματος, καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς καταλήπτειν δύνασθαι τοὺς παρόντας; ὡς γὰρ ἄγαλμα φιλοσοφίας ἁπάσης τὸν τὴν ἐπισκοπὴν λαχόντα πανταχοῦ φαίνεσθαι χρή. Ἀλλὰ φιλόξενοι τοσοῦτον εἰσίν, ὡς καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας πάντας οἰκαδε καλεῖν ἑστιασομένους; Ἀλλὰ καὶ τὸν διδασκαλικὸν ὄντως κατώρθωσαν ἐκ μελέτης λόγον, ὡς καὶ τὴν ἄνωθεν αὐτοῖς ἐπιφοιτῶσαν χάριν, καὶ πηγὰς λόγων πνευματικῶν ἐν τῇ γλώσσῃ κατοικῆσαι; ἀλλ' ἐπιείκεια τοσαύτη λάμπουσι, ὡς κατὰ μηδενὸς πώποτε πεπαρῳνηκέναι; ἀφιλάργυροι δὲ τοσοῦτον εἰσὶν ὡς καὶ τὰ δικαίως προσόντα τοῖς δεομένοις διανεῖμαι; ἀλλ' ἀνεξίκακοι τοσοῦτον εἰσίν, ὡς καὶ τοὺς εἰκῇ ὑβρίζοντας καὶ αἰτιωμένους φέρειν;» (Παρὰ τῷ ὁσίῳ Νίκωνι. Τόμ. α', λογ. 35).

Λίαν δὲ ἀναπολογήτους καθιστᾷ τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐν μὴ ἀνθηρᾷ καὶ θεαρέστῳ καταστάσει διατελούσης Ἐκκλησίας ἡμῶν, καὶ τὸ ὅτι, ἐνῷ παραλείπουσιν οὗτοι τὴν διὰ ζώσης διδασκαλίαν τοῦ ἀκατηχήτου χριστιανικοῦ λαοῦ, δὲν ἐνασχολοῦνται κἂν ἐν ὥραις ἀνέσεως αὐτῶν εἰς τὸ νὰ συγγράφωσι διαφόρους καὶ συντόμους θρησκευτικάς, ἠθικὰς, παιδαγωγικὰς καὶ κοινωνικὰς μελέτας, ἀντλουμένας ἐκ τῶν μελιρρύτων συγγραμμάτων τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δημοσιευομένας ἐν φυλλαδίοις ἰδίαις ἑαυτῶν δαπάναις ὑποχρεοῦντες μάλιστα καὶ τοὺς τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἱεροκήρυκας νὰ γράφωσι τοιαύτας οἰκοδομητικὰς τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ διδαχάς, αἵτινες νὰ ἐκδιδωνται δαπάνῃ τῶν δημοτικῶν ἢ τῶν Κοινοτικῶν ταμείων καὶ νὰ διανέμωνται ταῖς πιστοῖς ἀντὶ δεκαλέπτου, ὅπερ εἰσπραττόμενον παρὰ τῶν αὐτῶν Ταμείων νὰ καταβάλληται εἰς τὴν ἑκάστοτε ἔκδοσιν τοιούτων φυλλαδίων. Πόσον δὲ ἡ ἀνάγνωσις τῶν τοιούτων ἐνδιαφερόντων θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀναγνωσμάτων ἐξεγείρει τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ τὸ ἠθικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ λαοῦ καὶ κατὰ πόσον οὗτος ἐξοικειοῦται πρὸς μελέτας συντελούσας εἰς τὴν κανόνισιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ αἰωνίου συμφέροντος τῆς ψυχῆς; αὐτόθ', ἐννοεῖται οἰκόθεν, καὶ οὐδεὶς σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ λογικῶς σκεπτόμενος δύναται ν' ἀρνηθῇ τοῦτο.

Νομίζομεν δ' ὅτι οἱ ἀληθεῖς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας καὶ διδάσκαλοι τοῦ λαοῦ, εὐσυνειδήτως κρίνοντες καὶ θεοφρόνως σκεπτόμενοι, οὐδαμῶς δικαιοῦνται ν' ἀντείπωσιν εἰς ταῦτα διότι καὶ μισθὸν ἐπαρκῆ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου, καὶ πορισμὸς πλείστους ἔχουσι παρὰ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτῶν, καὶ δύνανται ἑπομένως, ὡς «ὑπηρέται Χριστοῦ» (Α' Κορινθ. δ', 1), νὰ γίνωσιν ἄριστον ὑπόδειγμα καὶ ἀξιομίμητον τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου, διδάσκοντες ἀδιαλείπτως τὸ ἑαυτῶν ποίμνιον καὶ μηδὲν προφασιζόμενοι διὰ τὴν παράλειψιν καὶ καταφρόνησιν τοῦ πρωτίστου τούτου ποιμαντορικοῦ καθήκοντος αὐτῶν. Διότι οὔτε περὶ συντηρήσεως οἰκογενείας ὀφείλουσι νὰ μεριμνῶσιν, ὡς ἐστερημένοι τοιαύτης, καίτοι εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἕνα ἕκαστος αὐτῶν «ἢ μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ» κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀποστόλου Παύλου (Α' Τιμοθ. γ', 2), οὔτε περὶ ἀποκτήσεως καὶ αὐξήσεως πλούτου δικαιοῦνται νὰ φροντίζωσι, διότι «οἱ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν» (Α'. Τιμοθ. στ', 8), καὶ διότι, κατεχόμενοι ὑπὸ τῆς μανίας τῆς φιλοπλουτείας, οὐ μόνον ἀμελοῦσι τοῦ ἔργου τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ γίνονται ὑπόδειγμα πλεονεξίας εἰς τοὺς ποιμαινομένους κλονίζοντες τὰς πεπιθήσεις αὐτῶν καὶ διστακτικοὺς αὐτοὺς ποιοῦντες περὶ τῶν θεμελιωδεστάτων ἀληθειῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Τέταρτον, ἡ ἀνόρθωσις τῆς Ἐκκλησίας δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ διὰ πνευματικῶν ἢ ἐξομολογητῶν ἐπιστημόνων, συνετῶν καὶ ἐμπείρων ἰατρῶν τῆς ψυχῆς, καὶ οὐχὶ διὰ πνευματικῶν ἀμαθῶν καὶ ἀκρίτων περιπτωσιολόγων, διότι ἔχομεν χρείαν πνευματικῶν σοφῶν, δυναμένων νὰ λέγωσι πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας διατελοῦντας καὶ πεφορτισμένους κακῶν τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν: «δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς» (Ματθ. ια', 28). Ἔχομενχρείαν πνευματικῶν κατόχων τῆς πνευματικῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, πεπαιδευμένων τὴν κατὰ Θεὸν φιλοσοφίαν καὶ κατὰ βάθος ψυχολογούντων τὸν ἄνθρωπον, μετὰ θερμοτάτου δὲ ζήλου ἐπιδιωκόντων τὴν σωτηρίαν τῶν πιστῶν, τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἠχμαλωτισμένων καὶ κατατρυχομένων, καὶ ἐνεργούντων τὴν θεραπείαν τῶν πληγῶν τῆς ψυχῆς μᾶλλον διὰ τῆς πειθοῦς τοῦ θείου λόγου, ὅστις «ἐστὶ ζῶν καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον» (Ἑβρ. δ', 12), καὶ διὰ τῆς ψυχολογικῆς διαγνώσεως, ἢ διὰ τῆς ἐπιβολῆς αὐστηρῶν ἐπιτιμίων πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἁμαρτίας, ἥτις δὲν εἶνε ἁπλῆ τις νόσος, ἀλλὰ ποικίλη καὶ πολυειδής, κατὰ τὸν 102ον κανόνα τῆς Πενθέκτης Οἰκουμεν. Συνόδου, οὕτω διαγορεύοντα: «Ἀεὶ δὲ τοὺς τὴν ἐξουσίαν λύειν καὶ δεσμεῖν παρὰ Θεοῦ λαβόντας σκοπεῖν τὴν τῆς ἁμαρτίας ποιότητα (ἂν δηλ. ἡ συγγνωστὴ ἢ θανάσιμος) καὶ τὴν τοῦ ἡμαρτηκότος πρὸς ἐπιστροφὴν ἑτοιμότητα, καὶ οὕτω κατάλληλον τὴν θεραπείαν προσάγειν τῷ ἀρρωστήματι, ἵνα μὴ τῇ ἀμετρίᾳ καθ' ἑκάτερον χρώμενος ἀποσφαλείη πρὸς τὴν σωτηρίαν τοῦ κάμνοντος. Οὐ γὰρ ἀτλῆ τῆς ἁμαρτίας ἡ νόσος, ἀλλὰ ποικίλη καὶ πολυειδὴς καὶ πολλὸς τῆς βάβλης παραφυάδας βλαστάνουσα, ἐξ ὧν τὸν κακὸν ἐπὶ πολὺ διαχεῖται καὶ πρόσω βαίνει μέχρις ἂν ἀντισταίη» (κατ' ἄλλους: σταίη ὅπερ ἴσως ὀρθότερον) τῇ δυνάμει τοῦ θεραπεύοντος...» Ὁ δὲ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος γνωμοδοτεῖ περὶ τούτου οὕτως: «ὥσπερ τοῖς ἰατροῖς σκοπός ἐστι τὸ ὑγείαν ἢ εὐεξίαν σαρκός, ἢ εὖαν φυλάξαι, ἢ ἀπελθοῦσαν ἀναλέσασθαι, οὕτω τῷ πνευματικῷ πατρὶ (σκοπός ἐστι) ψυχὴν πτερῶσαι ἁπάσαι κόσμου καὶ δοῦναι Θεῷ καὶ τὸ κατ' εἰκόνα, ἢ μένουν τηρῆσαι, ἢ κινδυνεῦον χειραγωγῆσαι, ἢ διαρρυὲν ἀνασώσασθαι, εἰοικέναι τε τὸν Χριστὸν ἐν ταῖς καρδίαις διὰ τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸ κεφάλαιον, Θεὸν ποιῆσαι» (Ψαλμ. 81, 6), καὶ τῆς ἄνω μακαριότητος τὸν τῆς ἄνω συντάξεως» (Ἁπολογ. Β' κρ'. Τόμ. Α'. Πρβλ. καὶ Κανονικὴν ἐπιστολὴν πρὸς Λητόϊον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, εὑρισκομένην ἐν σελ. 390ῃ τοῦ Πηδαλίου, ἣν ὀφείλει ὁ ἀληθὴς πνευματικὸς ἰατρὸς νὰ μελετᾷ ἐμβριθῶς μέχρις ἀπομνημονεύσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ περιεχομένου αὐτῆς, ὅπερ στηρίζεται ἐπὶ τῇ ψυχολογίᾳ καὶ ἐπὶ φιλοσόφῳ μελέτῃ τῆς ψυχῆς, μὴ θεραπευομένης μηδὲ ἀπαλλασσομένης τῶν εἰδεχθῶν παθῶν καὶ κακιῶν μόνον διὰ τῶν περιπτωσιολογικῶν ἐρωτήσεων, τὰς ὁποίας ἐκ πνεύματος ξένου τῆς ψυχιατρικῆς ἐπιστήμης ἀποτείνουσι τοῖς ἐξομολογουμένοις πολλοὶ πνευματικοί, ἄγευστοι θεολογίας καὶ φιλοσοφίας, ἀλλ' οὔτε καὶ διὰ τῶν αὐστηρῶν ἐπιτιμίων). Ἂν δὲ σήμερον στερώμεθα τοιούτων συνετῶν πνευματικῶν καὶ ἐμπείρων ἰατρῶν τῆς ψυχῆς, πεποίθαμεν ὅμως ὅτι αἱ ἠθικαὶ ἀνάγκαι τῶν χριστιανῶν καὶ ἡ νοσηρὰ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς κατάστασις, καὶ ἡ σύντονος καὶ πατρικὴ μέριμνα τῶν καλῶν καὶ ἀληθῶν ποιμένων αὐτῶν, θὰ παρασκευάσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι πνευματικοὺς ἐπιστήμονας, κατέχοντας τὸ χάρισμα τοῦ θεραπεύειν ψυχὰς βαρυνομένας καὶ κατατρυχομένας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων· διότι οἱ σημερινοὶ πνευματικοὶ ἡμῶν ὄχι μόνον ἰατροὶ τῶν ψυχῶν ἐπιστήμονες, ἀλλ' οὐδὲ φαρμακοποιοί εἰσι, ὡς μὴ δυνάμενοι μήτε τὴν αὐθένειαν τῆς ψυχῆς νὰ διαγνώσωσιν ἀκριβῶς, μήτε τὰ πρόσφορα καὶ συμφέροντα εἰς τὴν θεραπείαν αὐτῆς φάρμακα νὰ παράσχωσιν.

(Ἀκολουθεῖ).

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"
ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩι
ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.
ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ-Ι-ΑΟΥ
Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος
καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ
Παθολόγου-Νευρολόγου

Ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη διασκευὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ οἰκήματος, μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἵδρυσις πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΝΤΙΤΣΙΑΝΟΣ
Ἰατρὸς—Χειρούργος
Παρὰ τὴν Πύλην Πάφου.
Ἄνωθεν Πλατείας Ἐκθέσεως ἐν Λευκωσίᾳ.

Εἰδικῶς ἀσκηθεὶς ἐπὶ τριετίαν περὶ τὰ χειρουργικὰ καὶ γυναικολογικὰ εἰς τὰς κλινικὰς τῶν διαπρεπεστάτων Καθηγητῶν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου κ. κ. **Φωκᾶ** καὶ **Γερουλάνου** τελευταίως δὲ καὶ ὡς ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς ἐν τῷ **«Εὐαγγελισμῷ»** ἐγκατέστησεν ἐν Λευκωσίᾳ **κλινικὴν χειρουργικὴν** εἰς εὐρυχωροτάτην καὶ εὐαερωτάτην οἰκίαν ἐπὶ τοῦ τελείχους ἄνωθεν τῆς πλατείας τῆς ἐκθέσεως καὶ παρὰ τὴν Πύλην τῆς Πάφου ἐφωδίασε δὲ αὐτὴν δι' ὅλων τῶν ἀπαιτήσεων τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Λάρνακ Καταστήματα τοῦ κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑ-Ι-ΔΟΥ ἐφθασαν Γάλατα τῆς πεφημισμένης γνωστῆς Μάρκας Γαλακτοπώλιδες τῆς Ἑταιρείας *Nestlé et Anglo Swiss Condensed Milk* πωλούμενα εἰς τιμὰς χαμηλάς. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας 5 κιβώτια καὶ ἄνω γίνεται ἰδιαιτέρα ἔκπτωσις.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία ἀλήκουσα εἰς τὸν κ. Σεβιλιανὸν Θεοφανίδην ἐν τῷ χωρίῳ Ἁγ. Ὁμολογητῶν περιλαμβάνουσα 7 δωμάτια, ὕδωρ καὶ κῆπον. Ἐν αὐτῇ κατοικεῖ ἄλλοτε ὁ κ. Ν. Μανδριώτης.

Οἱ βουλόμενοι διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀποταθήσωσαν πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ καταστήματι τοῦ Ἀγορᾶ Κύκκου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας χάνει 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν πληρώνονται εἰς ἀκέραιον.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τύφα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅπα ἀναλογεῖ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ κεφαλαιοποιεῖται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

2	ο)ο	διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ	3	μῆνας
3	ο)ο	» » »	6	»
4	ο)ο	» » »	1	ἔτος
5	ο)ο	» » »	2	ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς παντοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

Eau minérale naturelle

CONTREXÉVILLE
SOURCE du PAVILLON
la seule décrétée d'intérêt public
(Décret du Gouvernement Français du 4 Août 1860).

Eau de Régime et classique
A JEUN et AUX REPAS
GOUTTE, GRAVELLES, DIABÈTE
ARTHRITISME, RHUMATISME

EN VENTE PARTOUT

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ **CONTREXEVILLE** εἶναι τὰ μόνα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένα ὡς θεραπευτικὰ διὰ **τὴν ψαμμίασιν, ἀρθρεττισμούς, διαβήτην, ἀσθενείας τοῦ ἥπατος καὶ στομάχου.**

Καὶ ἐν Κύπρῳ εἶναι ἀνεγνωρισμένα ὡς ἰαματικά, δι' ὃ ἀπ-αλλάσσονται τελωνειακοῦ δασμοῦ ἐν ᾧ ἄλλα μεταλλικὰ πληρώνουν τοιοῦτον. Δύνασθε νὰ πίνετε τὸ *Contrexeville* εἴτε νήστεις πρωῒ καὶ νύκτα εἴτε εἰς τὸ φαγητόσας. Μετιχειριζόμενος τις ὁποιονδήποτε εὑρίσκεται τὸ *Contrexeville* ἀποφεύγει τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα ἀναγκαστικῶν ταξειδίων διὰ λουτρὰ (πάντα).

Ἡ κάτωθι ἀκαδημαϊκὴ ἀνάλυσις εἶνε ἡ ἀρίστη τῶν συστάσεων διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν συστατικῶν των.

Acide carbonique	*0.080*	*Sulfate de magnesie*	*0.30*
Bicarbonates de chaux	*0.402*	*Silice*	*0.015*
» *de magnésie*	*0.35*	*Chlor. de potasse*	*0.006*
» *de fer*	*0.007*	» *de sodium*	*0.004*
» *de lithine*	*0.004*	*Fluor de calcium*	*traces*
Sulfate de chaux	*1.595*	*Arsenic*	*traces*
» *de soude*	*0.236*		*2.384*

Εἰς τοὺς ψαμμιακοὺς καὶ ἀρθριτικο

ΜΙΑ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἐγγίζει καὶ ὑπομιμνήσκει τὸν Ἑλληνισμὸν τὰ ὕψιστα καὶ μέγιστα καθήκοντα. Ἄτινα ἔχει νὰ ἐκπληροῖ πρὸς τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἱστορίαν του, ἵνα εὑρεθῇ κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἐθνικὴν ἑορτὴν ἡνωμένος καὶ ἀπερίσπαστος.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν σημερινὸν πόλεμον, ὅστις εἶνε πόλεμος περὶ ἐπεκτάσεως μόνον ἐδαφικῆς καὶ κυριαρχικῆς, παραβιαζομένου παντὸς δικαίου καὶ ἱεροῦ, καὶ εἰς ὃν μεγίστη μοῖρα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ δὴ ἡ τὰ μάλιστα πεπολιτισμένη ἔχει παρασυρθῇ ὡς εἰς ἠθικώτερον σφαγεῖον, ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἐγένετο ὁ λαμπρότατος καὶ εὐγενέστατος ἀγὼν ὅστις ἐκλείσε τὴν τρίτην δεκαετίαν τοῦ 19ου αἰῶνος.

Ὁ νηφάλιος μελετητὴς ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ σήμερον μεταξὺ τῶν δύο ἐμπολέμων ὁμάδων τίς ἔχει τὸ δίκαιον καὶ τίς τούτων ἀγωνίζεται εὐπρεπέστερον.

Κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐξηγέρθη ἡ τότε πανίσχυρος Ι. Συμμαχία τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ εἰσηγήσει τοῦ δεινοῦ τότε καγκελλαρίου Μέττερνιχ, ἀλλ' ὡς ὀρθῶς ἀποφαίνεται ὁ ἡμέτερος ἀείμνηστος Παπαρρηγόπουλος, ἀτελεσφορήτως ἐπάλαισε καὶ τότε ἡ εὐφυΐα πρὸς τὴν ἀκαταμάχητον φορὰν τῶν πραγμάτων.

Ἡ Ρωσσία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἔτειναν ἐν τέλει χεῖρα ἀρωγὸν, καὶ ἡ μὲν Γαλλία μόλις τῷ 1827 φανερῶς καὶ εἰλικρινῶς ἐβοήθησε τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα, ἀλλοπρόσαλλον πρὸς τοῦτον μετελθοῦσα πρότερον πολιτικήν. Μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι ἄνδρες ὑπέροχοι ἔπραξαν πολλὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ γενναίων χρηματικῶν συνδρομῶν καὶ δι' εὐγλώττου συνηγορίας καὶ πολλοὶ τούτων ἔχυσαν καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἀνὰ τὰς πεδιάδας καὶ τὰ ὄρη τῆς Ἑλλάδος ἀναμειξάντες μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἄνδρες πολιτικοὶ καὶ λόγιοι ἀντιφρονοῦντες καὶ διϊστάμενοι περὶ τἄλλα ἠνώθησαν καὶ συνέπραξαν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος οἷοι οἱ *Chateabriand* καὶ *Noailles, Filg James, Saint Hillaire, Lalfite, Benjamin Constant* κ.ἄ.

Ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας ἐγένετο μεγαλειτέρα ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ πράγματα. Ἡ Ἀγγλία δυσμενῶς καὶ αὐτὴ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν ἐπανάστασιν ἐν ἀρχῇ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν αὐτῆς Στρογκφὸρδ νὰ πολιτεύηται κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐχθρικώτερον καὶ αὐτοῦ τοῦ Μέττερνιχ. Μετ' οὐ πολὺ ὅμως ἄνδρες ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ὡς ὁ Κάνιγκ, ὁ Βύρων ὁ Ἀμελτων καὶ ἄλλοι ἐγένοντο οἱ εἰλικρινέστεροι καὶ θερμότεροι συνήγοροι καὶ συνεργάται τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ὅτε ὁ Γεώργ. Κάνιγγ ἀνῆλθεν εἰς τὴν πρωθυπουργίαν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὑιοθέτησε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐνετάλη ὁ Στρογκφὸρδ, νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὴν Υ. Πύλην ὅτι ἀδυνατεῖ ἡ Ἀγγλία νὰ διατηρῇ τὰς αὐτὰς καὶ πρότερον σχέσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν ἐφ' ὅσον ἀρνεῖται νὰ διευθετήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν.

Τῇ 24 Ἰουνίου 1824 ἔγραφεν αὐτὸς ὁ Στρογκφὸρδ πρὸς τὸν Μεττερνίχον: «Πρόκειται νὰ ἐπιληφθῶμεν ἑνὸς τῶν σπουδαιοτάτων ζητημάτων, ἐξ ὅσων ποτε διεπραγματεύθη ἡ διπλωματία» καὶ ἠννόει τὴν ἀνίδρυσιν ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Σήμερον μετὰ πάροδον ἑνὸς αἰῶνος; εἶνε δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι μεγάλα καὶ πεπολιτισμένα ἔθνη τοσοῦτον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παλιγγενεσίαν συντελέσαντα ἐπημύνησαν τοὺς ἀλησμονήτους διὰ τὴν ὑψίστην εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν φιλέλληνας πολίτας των καὶ οἱ ἀπόγονοι τούτων θὰ ἀνεχθῶσι νὰ ἴδωσι τὴν Ἑλλάδα ἐρημουμένην καὶ καταστρεφομένην;

Τοῦτο, φρονοῦμεν, εἶνε ἀδύνατον. Εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ πολιτικῇ δὲν ὑπάρχει δεκάλογος ἢ μᾶλλον οὗτος μεταβάλλεται κατὰ τὸ ἑκάστοτε συμφέρον, τὸ νὰ λησμονηθῶσιν ὅμως πράξεις καὶ ἔργα τιμῶντα μεγάλως καὶ αἰωνίως τὴν ἱστορίαν αὐτῶν, θὰ ἦτο ἀνεπίτρεπτα πρὸς αὐτὴν καὶ ἀπάρνησις τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν ἰδεωδῶν, ἅτινα περιέπει πᾶν ἔθνος πεπολιτισμένον καὶ εὐγενές.

Ἂς εὐχηθῶμεν ὄφελος πρὸς τιμὴν τῶν εὐεργετίδων καὶ Προστατίδων δυνάμεων ὅπως ἀναφανῶσι καὶ πάλιν παρ' αὐταῖς νέοι Κάνιγγ καὶ νέοι Σιατωβριάν καὶ διὰ τῆς σθεναρᾶς φωνῆς των καθοδηγήσωσι τοὺς κυβερνήσεις αὐτῶν ἐκεῖ ὅπου ὑπαγορεύει ἡ τιμή των καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἱστορικὸν καὶ τὸ ἐθνολογικὸν δίκαιον.

Ἡ Ἑλλὰς θεωροῦσα ἑαυτὴν ἀνίκανον νὰ βοηθήσῃ ἄνευ βεβαίας ἰδικῆς της καταστροφῆς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων ἀρνεῖται νὰ πολεμήσῃ οὔτε δυστροπούσα οὔτε λησμονούσα τὴν εὐεργεσίαν, ἀλλὰ σώζουσα ἑαυτὴν ἀπὸ βεβαίας καταστροφῆς χωρὶς τινος ὠφελείας ὑπὲρ τῶν Συμμάχων.

Ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος εἶνε βεβαίως ἔργον τῶν μεγίστων θυσιῶν καὶ τῶν δεινοτάτων ἀγώνων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀπὸ καθήκοντος πρὸς τὸν δημιουργὸν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὀφείλει οὗτος ν' ἀναδείξῃ διὰ τὴν προσεχῆ ἑκατονταετηρίδα τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας τὴν Ἑλλάδα ἔνδοξον καὶ λαμπράν, ὅλη δὲ ἡ δόξα καὶ ἡ λαμπρότης τῆς μεγάλης ἐκείνης πανηγύρεως θὰ ἀνταναklᾷ ἐπὶ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἰδίᾳ ἐκεῖνα, ἅτινα συνετέλεσαν πλειότερον εἰς τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς.

Γένοιτο!

Ἐν Λευκωσίᾳ.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Πρὸς τοὺς διαχειριζομένους τὰ ταμεῖα τῶν Θρόνων, ἱερῶν Μονῶν καὶ ἐκκλησιῶν καὶ τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόχριστον λαὸν τῆς νήσου.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Τροοδιτίσσης μία τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ὀνομαστοτέρων τῆς νήσου Ἱερῶν Μονῶν περιῆλθε δυστυχῶς, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, εἰς τοιαύτας οἰκονομικὰς δυσχερείας, ὥστε κινδυνεύει τὸν ἐσχατον κίνδυνον, ἂν μὴ ἔλθωσιν ἀρωγὰ ἕτερα ἱδρύματα καὶ οἱ δυνάμενοι ἐκ τῶν χριστιανῶν.

Αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ εἶνε χρήσιμοι εἰς τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ εἰς πᾶσαν περίστασιν. Δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι πολλαπλασίως ἀποδίδουσι τὴν προσφερομένην αὐταῖς χάριν. Βοηθοῦντες λοιπὸν τὸ ἱερὸν τοῦτο ἵδρυμα πρὸς οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν, οὐ μόνον ἐπιτελοῦμεν ἐπιβαλλόμενον χριστιανικὸν καθῆκον ἀλλὰ καὶ ἀποθέτομεν ἀγαθὸν ἀνταποδοθησόμενον εἰς ἡμᾶς ἐν καιρῷ ὑπὸ διαφόρους μορφάς.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς Πανοσιολογιώτατος Σωφρόνιος ὑπὸ τοιαύτας δυσμενεῖς συνθήκας ἀποδεχθεὶς τὸ βαρὺ ὄξιωμα τῆς ἡγουμενίας πάσας αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας ἀναθέτει εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τῶν ἄλλων ἱερῶν ἱδρυμάτων καὶ τῶν χριστιανῶν, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἀνυψώσῃ καὶ ἀναζωογονήσῃ τὴν ἀρχαίαν ταύτην Μονὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ Πατρίδος.

Προτρέπομεν λοιπὸν καὶ συνιστῶντες, ὅπως ἐν προθυμίᾳ χορηγηθῇ ἐκ μέρους πάντων γενναία συνδρομὴ εἰς τὸν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς καὶ τοὺς ἀποσταλμένους αὐτοῦ, ἀπεκδεχόμεθα ὅτι ἡ προτροπὴ καὶ σύστασις ἡμῶν αὕτη καθηκόντως θὰ εἰσακουσθῇ.

Ἐφ' ᾧ καὶ αἰτούμεθα ὑπὲρ πάντων τὴν ἀπὸ Θεοῦ ἀντιμισθίαν καὶ χάριν.

† Ὁ Κύπρου ΚΥΡΙΛΛΟΣ
ἐν Χριστῷ εὐχέτης

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
τῇ 21 Νοεμβρίου 1916.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Προσκυνητικὸν σῶμα τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν κ. Χ. Νικολαΐδου εὐχαριστοῦσι θερμῶς τοὺς ἐνθουσιώδεις διδασκάλους τῶν χωρίων Ἄσσιας, Βατυλῆς, Λύσης, Κοντέας καὶ Καλοψίδας κ. κ. Καρκώτην, Πετρίδην, Τομπόλην, Ἀνίκητον, Τσαρίδην καὶ Ἀντωνιάδην καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους αὐτῶν διὰ τὴν θαυμασίαν ὑποδοχὴν καὶ ἔκτακτον φιλοξενίαν ἧς ἔτυχον διερχόμενοι ἢ διανυκτερεύοντες ἐν τοῖς ἄνω χωρίοις.

Ἐπίσης βαθυχάρη αἰσθάνονται ὑποχρέωσιν καὶ εὐφημοσύνην οἵ τε Πρόσκοποι καὶ λοιποὶ ἐνδρομεῖς μαθηταὶ μετὰ τῶν καθηγητῶν αὐτῶν εἰς τὸν Ἀξιότιμον Δήμαρχον καὶ βουλευτὴν κ. Γ. Ἐμφιετζῆν διὰ τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ φιλοξενίαν καὶ τὴν ἄοκνον φροντίδα εἰς τὸν καταυλισμὸν αὐτῶν.

Ὡσαύτως εὐχαριστοῦσι τὸν μεγαλέμπορον ἀξιότιμον κ. Π. Γεωργίου καὶ ὅλους τοὺς ἐν Βαρωσίοις διὰ τὴν εὐγένειαν μεθ' ἧς ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς καὶ διαβεβαιοῦσιν ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωσι τὰς ἀγαθὰς αὐτῶν διαθέσεις κατὰ τὴν τετραήμερον αὐτῶν ἐκδρομὴν, ἥτις ὑπῆρξε πλήρης τερπνῶν ἀναμνήσεων καὶ μεγάλων ἠθικῶν διδαγμάτων.

Ἐνοικιάζεται ἡ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἀντωνίου οἰκία τῆς κ. Εἰρήνης Ζαχαρία (χολιάστρας) περιλαμβάνουσα 4 δωμάτια μετὰ μαγειρίου καὶ κελλαρίου κλπ. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδίᾳ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία κειμένη κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἀντωνίου παραπλεύρως τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δημητρίου Ἰωαννίδου καὶ ἔναντι τοῦ κήπου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς περιέχουσα τέσσαρα δωμάτια, μαγειρεῖον καὶ κῆπον μετὰ ποσίμου ὕδατος.

Οἱ βουλόμενοι περαιτέρω πληροφορίας ἢ ἀποταῦθι πρὸς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Πέτρου ἐπιπλοποιόν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΙΘΑΓΕΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ τάξις τῶν ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων δοκιμάζεται πικρῶς ὑπὸ τῆς μεγάλης ὑπερτιμήσεως πάντων τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου ἀπὸ τοῦ πίλου μέχρι τῶν πυρείων, καὶ ἡ μισθοδοσία ἣν ἀπαλαμβάνουσι μόλις ἐπαρκοῦσα εἰς λιτότατον βίον ἐν ἡμέραις ὁμαλαῖς καὶ εἰρηνικοῖς, νῦν ἀπέβη ὅλως ἀνεπαρκής.

Ὡς ὑπάλληλος κυβερνητικὸς ὀφείλει νὰ παρίσταται εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ ἡ παράστασις τοῦ οἴκου ὡσαύτως νὰ ἦνε εὐπρεπὴς ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, καὶ καθόλου ὁ βίος του νὰ ἦνε ἀξιοπρεπὴς, διότι θεωρεῖται μέλος τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἀξιοῖ καὶ τὴν ἐξωτερικὴν παράστασιν νὰ ἔχῃ ἐπιβάλλουσαν καὶ ἐντιμον.

Ὑπὸ τὰς παρούσας ὅμως συνθήκας ἡ περὶ ἀξιοπρεπείας μέριμνα τοῦ ἰθαγενοῦς ὑπαλλήλου φυγαδεύεται ὑπὸ τῆς σιδηρᾶς ἀνάγκης τῆς αὐτοσυντηρήσεως, ἥτις ἀπέβη προβληματικὴ διὰ τὴν τριπλασιασθεῖσαν καὶ τετραπλασιασθεῖσαν τιμὴν τῶν τοῦ βίου πάντων.

Ἡ τιμὴ ἐν πρώτοις καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη ὕστερον φιλανθρωπία ὑπαχορεύουσιν εἰς αὐτὴν ὅπως μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῶν ὑπηρετούντων αὐτὴν πιστῶς καὶ μετὰ παραδειγματικῆς φιλοπονίας καὶ φιλοτιμίας ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων, τοῦθ' ὅπερ κάλλιον παντὸς ἄλλου γνωρίζουσιν αἱ προϊστάμεναι ἀρχαί.

Πολλοὶ τῶν ἄνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων κατωτέρων ὑπαλλήλων ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτηθῶσι καὶ ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὴν ξένην πρὸς ζήτησιν ἄρτου, ὃν ἠρνεῖτο νὰ παράσχῃ ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις, καὶ ἂν αἱ θύραι τῆς μεταναστεύσεως ἀφίνοντο ἀνοικταί, ἡ Κυβέρνησις διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ ἴδῃ τὰ γραφεῖά της κενούμενα τοῦ κατωτέρω προσωπικοῦ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν διαλυομένην, διότι καὶ διὰ τοὺς ἀστυφύλακας ὁ μισθὸς εἶνε ἤδη ὅλως ἀνεπαρκής.

Ἐπικράτειαι μὴ εὐνομούμεναι παρέχουσι γλισχροτάτην μισθοδοσίαν οὐ μόνον εἰς τὸ κατώτερον ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν, καὶ τοῦτο διότι προϋποτίθενται καταχρήσεις, αἵτινες ἀπέβησαν τόσον συνήθεις ὥστε νὰ θεωρῶνται νόμιμοι ὑπὸ τὴν μορφὴν τυχηρῶν ἢ πακσίς.

Δὲν πιστεύομεν ὅτι καὶ ἡ παρ' ἡμῖν Κυβέρνησις θὰ ἐζήλευε τὸ σύστημα τοῦτο ἀρνουμένη νὰ ἀποδώσῃ στοιχεῖόν τι δικαιοσύνην εἰς τοὺς μᾶλλον ἠδικημένους τῶν ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς καὶ ἀναγκάζουσα τούτους ἢ εἰς παραίτησιν καὶ ζήτησιν πόρων εἰς ἄλλα στάδια ἢ εἰς ἐξευτελισμὸν ἢ καὶ εἰς κατάχρησιν, ὁπότε ἠθικὸς αὐτουργὸς θὰ ἦνε αὐτὴ καὶ μόνη.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

Ἡ θέα τῶν μαθητῶν τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Ἁγ. Ἀνωνίου, ὅπου φοιτῶσιν οἱ ἐκ τῶν πτωχοτέρων ἐνοριῶν τῆς πόλεώς μας κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀοιδίμου ἀγωνιστοῦ Μιλτ. Χριστοφίδου προὐκάλεσε τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ ἐξητήσαμεν λεπτομερείας περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, αἵτινες προξενοῦσι θλῖψιν καὶ οἶκτον πρὸς τὰ ἀθῷα ταῦτα *πλάσματα*.

Πολλοὶ τῶν μαθητῶν εἶνε ρακένδυτοι καί τινες ἀνυπόδητοι, καὶ οἱ πλέτστοι τρέφονται κάκιστα καὶ ἄλλοι προσέρχονται ὅλως νήστεις τὴν πρωΐαν εἰς τὸ σχολεῖον. Εὐνόητα εἶνε τὰ λοιπὰ τὰ δυστυχῆ αὐτὰ τρυφερὰ πλάσματα ριγοῦντα καὶ πεινῶντα εἶνε ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα δσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε φιλότιμοι καὶ ἐπιμελεῖς καὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυσχεραίνουσι τὴν ὅλην πρόοδον τῶν τάξεων εἰς ἃς φοιτῶσιν, καὶ προξενοῦσιν ἀνυπολόγιστον βλάβην εἰς τὴν καθόλου λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

Τῆς δυστυχίας ταύτης δὲν εἶνε ἀπηλλαγμένη καὶ ἡ ἑτέρα Ἀστικὴ Σχολὴ, καίτοι εἰς βαθμὸν μικρότερον, καὶ οὕτω ἐν μέσῳ κοινότητος χριστιανικῆς ὑπάρχουσιν ἄποροι μικροὶ μαθηταὶ κατατρυχόμενοι ὑπὸ γυμνότητος καὶ ἀσιτίας, τοῦθ' ὅπερ οὐδεμίαν περιποιεῖ τιμὴν εἰς αὐτήν.

Πάντοτε μὲν, κατὰ τὰς πονηρὰς δὲ ταύτας ἡμέρας μάλιστα, ἔδει ἡ φιλανθρωπία νὰ ἀσκῆται μετὰ πάσης γενναιότητος καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας αἵτινες πρέπει νὰ στηρίζωνται καὶ βοηθῶνται διὰ κοινωνικοὺς καὶ ἐθνικοὺς λόγους, καὶ νομίζομεν ἡ ἔκκλησις ὑπὲρ τούτων θὰ ἦνε μᾶλλον εὐπρόσδεκτος εἰς τὸ Ἔντιμον Σωματεῖον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν.

Οὐχὶ χάριν μόνον τῶν ἐπικειμένων ἑορτῶν ἀλλὰ πρὸς διηνεκῆ ἄσκησιν τῆς φιλανθρωπίας ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παίδων πρέπει νὰ γίνεται διηνεκὴς καὶ ἀδιάλειπτος μέριμνα.

Δὲν θὰ ἦνε πλείονες τῶν 100 ἄποροι μικροὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι εἰς ἣν περιεγράψαμεν ἀνωτέρω κατάστασιν, καὶ τούτων ἡ μερικὴ ἀλλὰ καὶ σωτηρία περίθαλψις δὲν θὰ ἦτο ἀκατόρθωτος. Ὑποδήματα ἔστω καὶ διὰ κανέβεως καὶ παχέα βαμβάκινα ἐξωτερικὰ ἐνδύματα διὰ τὸν χειμῶνα θὰ ἐπροφύλαττον αὐτὰ κατὰ τὸν οὐχὶ δριμὺν νησιωτικὸν χειμῶνα, ἐν δὲ ρόφημα ἐξ ὀσπρίων ἢ ἄλλων θρεπτικῶν οὐσιῶν θερμὸν μετ' ἄρτου ἐπαρκοῦς ἐν συσσιτίῳ θὰ ἀνεπλήρου τὴν κατ' οἶκον πενιχρὰν διατροφὴν αὐτῶν.

Ἴδοὺ στάδιον φιλανθρώπου, ἀληθοῦς χριστιανικῆς καὶ πατριωτικῆς δράσεως διὰ τὸ Ἔντιμ. Σωματεῖον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν.

ΑΡΤΟΝ ΕΥΘΗΝΟΝ

Ὁ ἄρτος εἶνε τὸ φλέγον καθημερινὸν ζήτημα κατὰ τὰς πονηρὰς ταύτας ἡμέρας διὰ τὰς πολυμελεῖς ἐργατικὰς οἰκογενείας. Μὲ ἡμερομίσθιον γυναικείου ἡμίσεος σελλινίου καὶ ἀνδρικοῦ ἑνὸς σελλινίου μόλις ἀγοράζονται 3 ὀκάδες ἄρτου καὶ δὲν ὑπολείπεται τίποτε ἐπὶ πλέον ὡς προσφάγιον πρὸς θέρμανσιν, πλύσιν καὶ πενιχρὰν ἐνδυμασίαν, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αἱ ἐλαῖαι, καὶ ὁ τυρὸς καὶ ὅλα τὰ προσφάγια τοῦ πτωχοῦ ἔχουσιν ὑπερτιμηθῆ καὶ καταντήσῃ ἀπρόσιτα εἰς τὸ κενὸν βαλάντιόν του.

Καὶ ὅμως εἶνε δυνατὴ ἡ ἀνακούφισις τῶν ἐργατικῶν καὶ ἄλλων τάξεων, αἵτινες πολλάκις ὑπὸ τὴν βεβιασμένην ἐξωτερικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ εὐπρέπειαν συγκαλύπτουσι τὴν στέρησιν καὶ τὴν δυστυχίαν.

Ἂν ἐξευρίσκετο ἄρτος εὐθηνὸς διὰ πολλὰς οἰκογενείας θὰ ἦτο οὗτος τὸ σωτηριωδέστερον στήριγμα, καὶ ὅσοι ἢ ὅσαι θὰ εἰργάζοντο πρὸς τοῦτο θὰ ἦσαν οἱ ἀγαθοὶ ἄγγελοι καὶ οἱ ἀληθεῖς φιλάνθρωποι.

Αἵ, λοιπὸν, πάλιν τὸ ἔντιμ. Σωματεῖον τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν θὰ ἦτο ἁρμοδιώτατον πρὸς τοῦτο, καὶ θὰ ἀπετέλει τὴν θετικωτέραν καὶ πραγματικωτέραν φιλάνθρωπον ἐργασίαν ἐξ ὅσων ἐπεχείρησε μέχρι τοῦδε, καὶ τοῦτο ἄνευ δαπάνης, ἀλλὰ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας καὶ φροντίδος τῶν φιλανθρωποτέρων καὶ συμπαθεστέρων μελῶν αὐτοῦ.

Ἂς ἐκμισθωθῇ ἐν ἀρτοποιεῖον μετὰ τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ ἂς παρασκευάζηται ἄρτος ἀπὸ σίτου τῆς κυβερν. δεκάτης ἀγοραζόμενος πρὸς 7—8 σελ. κατὰ κοιλὸν—ἀντὶ τόσου μόνον ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ παραχωρῇ τὸν σίτον τῆς δεκάτης ἀπολαμβάνουσα καὶ οὕτω μέγα κέρδος—καὶ ἂς πωλῆται ὁ παραγόμενος ἄρτος τοῖς μετρητοῖς πρὸς οἰκογενείας ἀποδεδειγμένας πτωχὰς, καὶ τὸ προκύπτον κέρδος ἂς διατίθεται εἰς ἄλλας ἀνάγκας ἢ εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον διὰ τὴν βαθμιαίαν παγίωσιν συνεργατικοῦ ἀρτοποιείου.

Τίνες ἄλλαι εἰμὴ αἱ Ἑλληνίδες Κυρίαι οἰκοδέσποιναι αὐταὶ καὶ μητέρες φιλόστοργοι θὰ ἠσθάνοντο ζωηρὸν οἶκτον καὶ ἔλεον ὑπὲρ τῶν δοκιμαζομένων οἰκογενειῶν τῆς ἡμετέρας κοινότητος; Ἰδοὺ θετικὴ, πρακτικὴ πατριωτικὴ φιλάνθρωπος δρᾶσις δι' Ἑλληνίδας Κυρίας καὶ Δεσποινίδας.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Τῇ π. Σαββάτῳ ὁ καιρὸς ἐγέγετο συννεφὴς καὶ σποραδικαὶ ἀνηγγέλθησαν βροχαὶ εἰς Καρπασίαν, Πάφον καὶ τινα μέση τῆς Λεμεσοῦ.

Τῇ πρώτῃ τῆς Κυριακῆς σποραδικαὶ βροχαὶ κατέπεσον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει καὶ ἐπαρχίᾳ ἀλλ' ὅμως ἀνεπαρκεῖς.

Παννύχιοι δεήσεις τελοῦνται ἐν τοῖς ναοῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων. Ὁ οὐρανὸς χθὲς ἐγένετο αἴθριος, σήμερον δὲ νεφέλαι μόνον αἰωροῦνται ἀραιαί.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Ἐξεμισθώθησαν μεγάλαι καὶ καταλληλοι ἐκτάσεις γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν καπνοῦ ὑπὸ τῶν γνωστῶν ἐν Λάρνακι Ἀδελφῶν Σαάδ, τοῦ κ. Νέτζιμ Χούρρη κ.ἄ.

Δυστυχῶς τὸ Γεωργ. Τμῆμα δὲν ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ τοὺς γεωργοὺς τῆς Νήσου προμηθεύον ἐγκαίρως σπέρον καὶ παρέχον προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ὁδηγίας πρὸς εὐρυτάτην καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ, ὅστις διαρκούντος τοῦ πολέμου θὰ ὑπάρχῃ ἐπικερδέστατη ἐπιχείρησις. Τὰ κέρδη ταῦτα θὰ καρπωθῶσι τώρα ὀλίγα μόνον πρόσωπα καὶ οὐχὶ ὁ γεωργικὸς κόσμος.

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Τῇ π. ἑβδομάδι τρεῖς νέαι αἰτήσεις ἐγένοντο πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἐκ Λευκωσίας, Παλλουριώτισσης καὶ Γερολάκκου πρὸς βάπτισιν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ 9, 8 καὶ 10 τέκνου.

Ὁ δεύτερος τούτων ἀπετάθη πρὸς ἡμᾶς ὡς ἑξῆς: «Κύριε, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἔρχομαι νὰ μοῦ γράψῃς μίαν αἴτησιν διὰ τὸ ἔννατον τέκνον μου».

Καὶ οὕτω οἱ νομοταγέστατοι Κύπριοι θεωροῦσιν ἤδη ὡς νόμον τὴν συγκατάβασιν καὶ στοργὴν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Πανέλληνας.

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ 1915

Ἐκτυπωθεῖσα εἰς τὸ Κυβερν. Τυπογραφεῖον ἐξεδόθη ἡ ἐτησία ἔκθεσις τοῦ ἄλλοτ. Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Μενελ. Μαρκίδου διαλαβοῦσα τὰς γενομένας δι' ἄλλου τοῦ ἔτους ἀνασκαφὰς καὶ ἄλλας ἀρχαιολογικὰς μελέτας, ἐξ ὧν δείκνυται ἡ σοβαρὰ καὶ ἐνδελεχὴς ἐργασία τοῦ κ. Ἐφόρου παρὰ τὰ γλίσχρα εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ μέσα, δι' ἃ ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη καθόλου καὶ ἡ Κύπρος ἰδίᾳ μεγάλας ὀφείλει αὐτῷ χάριτας.

Προσεχῶς θὰ μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας ἡμῶν τὰς κυριωτέρας γενομένας ἐργασίας.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΨΕΥΔΗ ΚΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΙ

Ἀηδίαι καὶ ἀγανάκτησιν προξενεῖ ἡ ἀνάγνωσις ἀσυνειδήτων ψευδολογιῶν καὶ συκοφαντιῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων, χαλκευομένων ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ διασπειρομένων εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν πρὸς ἐπισκότησιν τῆς ἀληθείας καὶ σπορὰν ζιζανίων μεταξὺ τῶν Πανελλήνων.

Ἀπό τινος καὶ παρ' ἡμῖν ἐκ πηγῆς οὐχὶ ἀγνώστου καταβάλλεται πρὸς τοῦτο σκοτία ἀλλὰ συστηματικὴ ἐνέργεια, καθ' ἧς συνιστῶμεν πᾶσαν προσοχὴν καὶ ἐπιφύλαξιν εἰς τὸ φιλόπολι καὶ νοῆμον Ἑλληνικὸ

ΜΙΔΤ. Ι. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

Ἀγωνιστὴς τῶν δύο πολέμων

ἄγων μόλις ἡλικίαν 32 ἐτῶν μετέστη πρὸς Κύριον ὑπὸ νέσου ὑπούλου καὶ ἀνιάτου, ἥτις ὑπέσκαψε τὴν εὐγενῆ ὕπαρξιν ἀπὸ τῶν κακουχιῶν τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων προελθοῦσα.

Ὁ θάνατος ὑπεχώρησε πρὸ τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ ὄψους τῶν ἰδεωδῶν ὑπὲρ ὧν ἠγωνίζετο προκινδυνεύων ὁ γνήσιος Ἕλλην, ὁ εὐγενὴς Κύπριος νέος, ὁ ὑπὸ εὐγενοῦς φυλετικῆς ὁρμῆς ἐν τοῖς πρώτοις σπεύσας εἰς τὴν φωνὴν τῆς μεγάλης Πατρίδος καὶ ἐν τοῖς πρώτοις μαχόμενος ὑπὲρ ἐλευθερίας τοῦ ὅλου Γένους μετ' ἄλλων χιλιάδων Κυπρίων, σφυρηλατούντων ἀρρήκτως τοὺς δεσμοὺς τῆς Ἑλληνικωτάτης Νήσου μετὰ τοῦ Πανελληνίου.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς κόσμος πλέει ἐν τῷ αἵματι του ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν καὶ τεσσάρων μηνῶν καὶ βουνοὶ πτωμάτων σωρεύονται ἀπὸ τῆς Ἰούρας μέχρι τῆς Β. Θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ Καυκάσου μέχρι τῆς Βαλτικῆς, καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ μέλλοντι θὰ σταματᾷ πρὸ τῶν ἀπειρομεγέθων τούτων νεκροπόλεων μετὰ φρίκης καὶ ἀποτροπιασμοῦ, ἐνῷ πάντοτε ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἐν τῷ παρελθόντι πρὸ τοῦ Μαραθῶνος, τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Σαλαμῖνος, καὶ τῶν Πλαταιῶν πρὸ τοῦ Γρανικοῦ τῆς Ἰσσοῦ, καὶ τῶν Ἀρβήλων, ὡς καὶ πρὸ παντὸς καταποτισθέντος τόπου ὑπὸ ἁίματος Ἑλληνικοῦ σταματᾷ ἕνα ἀποκαλυφθῇ καὶ καταθέσῃ στέφανον τιμῆς, θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν μεγάλων ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῶν εὐγενεστάτων καὶ ὑψίστων ἰδεωδῶν.

Τοιοῦτοι ἐγένοντο καὶ οἱ ἀγωνισταὶ τῶν δύο τελευτ. πολέμων, οἵτινες ἀπετέλεσαν συνέχειαν τῶν ἱερωτέρων καὶ ἀγιωτέρων ἀγώνων τῆς Ἑλλην. φυλῆς καὶ ὁ τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ κηδευθεὶς ἥρως ἐγένετο ἄξιος τοῦ κοινοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς γενικῆς τιμῆς τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, ἀγλάϊσμα τῆς οἰκογενείας του καὶ καύχημα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος καὶ τῆς γενεθλίου πόλεώς του.

Τὰ δάκρυα καὶ τὸ πένθος θὰ ἦτο ἀνευλάβεια πρὸς τὸν ἀθάνατον νεκρόν, ὅστις ἀνέδειξεν ὑπερηφάνους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, ἀξιωθέντας νὰ γεννήσωσιν υἱὸν ἄξιον τῆς ἐνδοξοτέρας καὶ εὐγενεστέρας πατρίδος, καὶ τὸν πατρικὸν οἶκον του ἐλάμπρυνε διὰ τῆς εὐγενεστάτης ὑπὲρ πατρίδος αὐτοθυσίας του.

Ἁρμόζουσιν ἐνταῦθα οἱ ἀθάνατοι λόγοι τοῦ ἀθανάτου Περικλέους:

«...κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀειμνηστος κατάλειπεται: ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος· καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη ...»

«...καὶ τοὺς τόνδε τοκέας, ὅσοι πάρεστε οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι ...»

Ἡ κηδεία του ἐγένετο σεμνὴ καὶ εὐπρεπὴς ἐν τῷ ἐνοριακῷ Ναῷ Ἁγ. Ἀντωνίου, χοροστατοῦντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὴν ἔνδοξον σορόν του περιστοιχιζόντων τῶν μαθητῶν τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς ἧς καὶ αὐτὸς ἐγένετο τρόφιμος.

Ἡ Α. Μακαριότης ἀπονέμων τὴν ὀφειλομένην τιμὴν ἐξ ὀνόματος τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν μεγάλων ἀρετῶν του καὶ προέτρεψε τὴν Ἑλληνίδα νεότητα εἰς μίμησιν καὶ πρὸς παραδειγματισμόν, ὁ δὲ κ. Ἁγ. Φραγκούδης εἶπε σύντομον ἀλλ' ἐκφραστικὸν ἐπικήδειον, καὶ ὁ παρὰ τῷ Π. Γυμνασίῳ καθηγητὴς κ. Παπαπορφυρίου μετὰ ἐνθουσιαστικῶν προσφωνήσεων κατέστεψε τὴν τιμιωτάτην σορόν του ἐξ ὀνόματος τῶν εὐτυχησάντων τοιοῦτον νὰ γεννήσωσιν υἱὸν γονέων του, τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐν Καΐρῳ ἀδελφοῦ του καὶ διακεκριμένου ἰατροῦ κ. Χρ. Ι. Χριστοφίδου καὶ ἄλλων συγγενικῶν καὶ φιλικῶν οἰκογενειῶν.

Τὴν σορόν του ἐκάλυπτε σημαία Ἑλληνικὴ ἀναπαριστῶσα τὴν Ἑλλάδα ἐναγκαλιζομένην τὸ εὐγενὲς τέκνον της καὶ περιθάλπουσα αὐτὸν μέχρι τοῦ τέρμου του καὶ πέραν τούτου προπέμπουσα εἰς τὴν ἐγκάμιον καὶ τὴν ὑπερκόσμιον ἀθανασίαν.

Ἡ Κύπρος ὡς φιλόστοργος μήτηρ δεξαμένη ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς τὸ τίμιον τοῦ ἥρωος σκῆνος θὰ ἦνε ὑπερήφανος ἐπὶ τούτῳ καὶ θὰ στέφῃ δι' ἴδιων τῶν ἀμαράντων βλαστῶν αὐτῆς, καὶ ἡ μεγάλη Πατρὶς θὰ τιμᾷ ἐν μέσῳ τῶν νεφῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων ἐν τῷ Πανθέῳ αὐτῆς

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τηλεγραφ. περιλήψεις.

Τὰ κατὰ τὰς ἐν Ἀθήναις σκηνὰς συμπληροῦνται διὰ τῶν ἑξῆς τηλεγραφημάτων:

(Ρ.) Λονδῖνον 19)2.—Ὁ ἰδιαίτερος ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερ. Νέων» τηλεγραφεῖ ὅτι τὰ Συμμαχικὰ πολεμικὰ συμμετέσχον τῆς χθεσινῆς μάχης βομβαρδίσοντα τοὺς λόφους. Ὑπάρχει φόβος ὅτι αἱ ἑκατέρωθεν ἀπώλειαι εἶνε μεγάλαι.

18)1 Τὸ «Ἡμερ Ταχυδρομεῖον» πληροφορεῖται ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι δύο Γαλλικὰ θωρηκτὰ εἰσέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα Φάληρον. Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἐωθινοῦ Ταχυδρομείου» τηλεγραφεῖ ὅτι Γαλλικά, Ἀγγλικὰ καὶ Ἰταλικὰ στρατεύματα ἀπεβιβάσθησαν.

Παρίσιοι, 20)3.—Λόγῳ τῶν γεγονότων ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Ρωμᾶνος, Πρέσβυς, καὶ ὁ κ. Κακλαμᾶνος, σύμβουλος τῆς Πρεσβείας ἀπέστειλαν εἰς τὴν ἐν Ἀθηναις Κυβέρνησιν τὴν παραίτησίν των. Ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος μεταβὰς εἰς τὴν Πρεσβείαν σήμερον συνεσκέφθη μετὰ τοῦ κ. Ρωμάνου.

Λονδῖνον 21)4.—Οἱ «Τάϊμς» μανθάνουν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἐν ὅλῳ 3000 Συμμαχικῶν στρατευμάτων ἀπεβιβάσθησαν, βυθιζόντων διὰ μέσου τῆς πόλεως εἰς τρεῖς διευθύνσεις τὴν αὐλὴν τῆς Παρασκευῆς (18)1 Δβρίου.) Εὗρον τὰ σημεῖα ἄτινα ὑπεδείχθησαν εἰς αὐτὰ κατεχόμενα ὑπὸ Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Συμμάχων, τότε οἱ τελευταῖοι ἀπεσύρθησαν.

Ἡ μάχη ἤρχισε τῇ 10. 30' π. μ. καὶ ἔληξε τῇ 2 μ. μ. Οἱ Σύμμαχοι ὑπεχώρησαν κατὰ τὴν νύκτα φρουρούμενοι ὑπὸ Ἑλληνικοῦ ἱππικοῦ πρὸς ἀποφυγὴν νέων ἐπεισοδίων. Οἱ Σύμμαχοι ἔσχον ἀπωλείας τινάς.

Αἱ ταραχαὶ ἐπανελήφθησαν τὸ Σάββατον καὶ ἐξηκολούθησαν σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἀπὸ τοὺς ἑξώστας τῶν ξενοδοχείων καὶ τὰ γραφεῖα ἐφημερίδων ναῦται ἐπυροβόλουν καὶ πανταχοῦ τῆς πόλεως συνεχὴς χάλαζα σφαιρῶν ἐκρότει. Ἡ σύλληψις τῶν Βενιζελικῶν ἐξηκολούθησε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

(Ε.Π.) Ἀθῆναι 24)7.—Οἱ Σύμμαχοι ἐκήρυξαν πραγματικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Ἑλλάδος ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς αὔριον πρωΐας.

(Ε. Π. Ἀθῆναι 25)8.—Ἡ κατάστασις μένει στάσιμος.

Ἡ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη διὰ τὸν ἀποκλεισμόν.

Λονδῖνον 21)3.—Ὁ ἐν Λονδίνῳ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Γενικὸς Πρόξενος παρητήθησαν, ἀδυνατοῦντες νὰ συνταυτισθῶσι μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς των.

(Ρ) Ἀθῆναι 22)4.—Ὁ Στρατηγὸς Δούσμανης καὶ ὁ Συνταγματάρχης Μεταξᾶς διωρίσθησαν ἐκ νέου ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, ὁ δὲ πρώην δήμαρχος Μερκούρης, ἀρχηγὸς τῶν ἐφέδρων διωρίσθη δήμαρχος. Ὁ στρατηγὸς Κόρακας, ὅστις ἦτο ἀρχηγὸς τῆς στρατολογίας τῶν Βενιζελικῶν, συνελήφθη.

Λονδῖνον 23)6.-Ὁ ἐν Ἀθήναις Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ πόλις εἶνε ἥσυχος, δραστήρια δὲ μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν Ἄγγλων ὑπηκόων.

Τὰ συμμαχικὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα καὶ ναυτικὰ ἀγήματα ἐπεβιβάσθησαν τῶν πλοίων ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐγκατέλεψαν τὴν πόλιν τὴν Δευτέραν, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ὑπήκοοι τῶν Συμμάχων ἀναχωροῦν. Οἱ ἐν τῇ χώρᾳ Βενιζελικοὶ κατέχονται ὑπὸ φόβου, τὰ Ἑλληνικὰ ὅμως ἀγήματα διατηροῦσι τὴν τάξιν.

Τὸ πῦρ ἔπαυσεν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν τὴν Δευτέραν. Τὰ καταστήματα ἤνοιξιν ἐκ νέου καὶ ἡ ἐμπορικὴ κίνησις ἐπανελήφθη. Ὁ Βενιζελικὸς τύπος δὲν ἐξεδόθη. Μόνον αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες κυκλοφοροῦν, ἀλλ' ἀποφεύγουν τὴν ἀναγραφὴν τῶν περὶ τῆς μάχης. Κυρίως πραγματεύεται τὴν ἀποδίωξιν τῶν Βενιζελικῶν. Ἡ ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴ παροικία κατευθύνεται εἰς Πειραιᾶ.

—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας δημοσιεύει ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν, καθ' ὃ οἱ Βασιλικοὶ ἐν Ἀθήναις προέβησαν εἰς μεγάλας θηριωδίας κατὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, συνεκέντρωσαν τοὺς ἀνταποκρίτας τῶν Συμμαχικῶν ἐφημερίδων καὶ τοὺς ἠπείλησαν διὰ τιμωρίας.

—Ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Μποζέλι ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν ἐγκρίνουν νὰ προβοῦν ἔναντι τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἔσχατα, οὔτε προτίθενται νὰ προβῶσιν εἰς ἐχθρικὰς πράξεις ἔναντι τῆς Δυναστείας.

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερὶς» δημοσιεύει τὸ κείμενον τῆς κηρύξεως τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποκλεισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Συμμάχων ἐκήρυξε τὸν ἀποκλεισμὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

«Ὁ ἀποκλεισμὸς εἶνε πραγματικὸς ἀπὸ τῆς 8 Δεκεμβρίου 1916 καὶ ὥρα 8 π. μ. καὶ περιλαμβάνει τὰς Ἑλληνικὰς ἀκτάς, τὰς νήσους Εὔβοιαν, Ζάκυνθον καὶ Λευκάδα καὶ πάσας τὰς νήσους τὰς ἐξαιρουμένας ἢ κατεχομένας ὑπὸ τῶν Βασιλικῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν.

(Ρ) Ἀθῆναι 26)9.—Δὲν διετυπώθησαν ἔτι αἰτήσεις ἔγγραφοι.

Ἡ Κυβέρνησις ἀναμένει τὴν ἐξέλιξιν. Ἐκ καλῆς πηγῆς λέγεται ὅτι σήμερον θὰ ἐπιδοθῇ τελεσίγραφον.

(Ρ). Ἀθῆναι 26)9.—Ἡ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη διὰ τὸν ἀποκλεισμόν.

Ἡ κατάστασις εἶνε ἀβέβαιος. Τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους διατρέχει φήμη περὶ ὑπουργικῆς μεταβολῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Πετρούπολις 22)4. — Ἀνακοινωθὲν λέγει: Οἱ Ρωμοῦνοι ὑποχωροῦν εἰς τὰς περιοχὰς Ἰλοέστη καὶ Τεγκαβιστάγια. Πείσμονες ἀγῶνες διεξήχθη εἰς τὴν περιοχὴν μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ Βουκουρεστίου. Ὁ ἐχθρὸς ἀναγκασθεὶς νὰ ὑποχωρήσῃ ἔλαβεν ἐπικουρίας καὶ κατέλαβε τὸ χωρίον Γκρ.ντίτσκα, νοτίως τοῦ Βουκουρεστίου. Τὰ ρουμανικὰ στρατεύματα, θελήσασα νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν νώτων τοῦ ἐχθροῦ ἠναγκάσθησαν αὐτὰ ταῦτα νὰ ὑποχωρήσουν.

Λονδῖνον. Κατὰ ρουμανικὴν αὐθεντικὴν πληροφορίαν, τὸ Βουκουρέστιον ἀφῃρέθη τὸν χαρακτῆρα φρουρίου πρὸ τοῦ πολέμου, ὅταν δὲ ὁ κίνδυνος τῆς καταλήψεως ἦτο προφανής, μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐκκένωσιν τῆς πόλεως, οἱ πολῖται ὅμως εἶχον προτραπῇ νὰ παραμείνουν.

Πετρούπολις 23)5. — Ἀνακοινωθὲν λέγει: Αἱ ὑπὸ τῶν Ρουμάνων καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ὅπως ἀνακόψουν τὰς ἐχθρικὰς ἐπιθέσεις ἐπὶ τῶν ὁδῶν τῶν ἀγουσῶν εἰς Πλοέστη καὶ Βουκουρέστιον δὲν ἔσχον ἐπιτυχίαν καὶ οἱ Ρουμάνοι ἀποσύρονται πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ Τίτου εἰς Βουκουρέστιον, καὶ δυτικῶς καὶ νοτίως τοῦ Στολίτσα ὑπὸ τὰς ἀδιακόπους ἐπιθέσεις ἀνωτέρων δυνάμεων. Κατελάβομεν σειρὰν ὑψωμάτων εἰς τὰ σύνορα τῆς Μολδαυΐας, ἐξ ἄλλου ὅμως ἠναγκάσθημεν ν' ἀποσυρθῶμεν ἐξ ὑψώματος νοτίως τοῦ Βαρονέσκε, εἰς τὸ δασῶδες τμῆμα τῶν Καρπαθίων.

Παρίσιοι 24)7.(Χ).—Αἱ εἰδήσεις ἐκ Ρουμανίας ἀποδεικνύουν ὅτι αἱ ἀπώλειαι τοῦ Ρουμανικοῦ στρατοῦ εἶνε σχετικῶς ἐλάχισται καὶ ὅτι δὲν συντρίβη. Εἶνε πάντοτε ἕτοιμος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ τῶν νέων θέσεων τὰς ὁποίας θὰ καταλάβῃ. Αἱ ἐφημερίδες λέγουν ὅτι πᾶς λόγος ὑπάρχει ὅπως πιστεύηται ὅτι αἱ ρουμανικαὶ στρατιαὶ θὰ συνενωθοῦν μετὰ τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων, αἵτινες θὰ προεκτείνουν τὸ μέτωπον ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον διὰ τῆς καταλήψεως τῆς γραμμῆς τῆς ὑποχωρήσεως, ἥτις χωρίζεται διὰ τῶν πόλεων Πουζέου καὶ Φοξάνης.

Πετρούπολις 24)7 (Χ).—Ἐν Βλαχίᾳ οἱ Ρουμάνοι πιεζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ὀπισθοχωροῦν πρὸς ἀνατολὰς μαχόμενοι. Οἱ Ρουμάνοι ἐξεκένωσαν τὸ Βουκουρέστιον τὴν μεσημβρίαν τῆς 6ης Δεκεμβρίου

Ἑπομένως τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς Ρουμανικῆς πλευρᾶς ὀπισθοχωροῦν ὁμοίως.

Ὁ ἐπίλογος.

Ἐξεδόθη Διὰ αγμα ἀναβάλλον τὴν σύγκλησιν τῆς Ρουμανικῆς Βουλῆς, ἵνα μὴ παρεμποδισθοῦν αἱ συδηροδρομ. συγκοινωνίαι. Ἄλλο Διάταγμα καθιστᾷ ὅλως ἀνεξάρτητον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ἕκαστον ὑπουργεῖον.

Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Πετρούπολις, 26)9.—Ρωσικὸν ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι ἡ προέλασις ἐξηκολούθησεν εἰς τὰς κοιλάδας Τροτὼς—Σόλτ καὶ Χευσκίχα.

Οἱ Ρωμοῦνοι ἐπετέθησαν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Πουζέου—Πλοέστη καὶ ἀπώθησαν τὸν ἐχθρὸν ἄνωθεν τοῦ ποταμοῦ Γκρίκοβαλ.

Βερολῖνον. Ἀνακοινωθέν: Οἱ Ρῶσοι ἐκυρίευσαν τὰ ὑψώματα νοτίως τοῦ Τροτούς.

Ὁ Μάκενσεν προελαύνει εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Βλαχίαν.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ τὰ ποτὰ τοῦ Χημικοῦ Βιομηχάνου κ. **Γεωργίου Β. Σκουταρίδου.**

Κατασκευάζονται πάντα τὰ εἴδη ἐπιστημονικῶς καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐδῷ τέως κατάστημα τοῦ κ. Ι. Σπανοπούλου παραπλεύρως τῶν γραφείων τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Κύπρου» καὶ ἐναντι τῶν γραφείων τῆς ἐφημερίδος «Κυπρ. Φύλαξ».

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Τὸ νέον Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον.

Κατὰ τηλεγραφ. ἀγγελίαν ἐκ Λονδίνου κατηρτίσθη νέα Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν πρῴην ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Λλόϋδ Τζώρτζ, καὶ μετέχουσι ταύτης ὁ λόρδος Κάρζων, οἱ λόρδοι Ἔνδερσων καὶ Μίλνερ ἄνευ χαρτοφυλακίου, ὁ κ. Πόναρ Λῶ, ὁ κ. Ρομπέρτος Φίνλεϋ, ὁ κ. Βάλφουρ ἀντὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀνέλαβε τὸ τῶν Ἀποικιῶν διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ὁ Λόρδος Δέρβυ, ὁ Ὠστεν Σάμπερλαιν, Τζὼρτζ Πάρνς, Φ. Ε. Σμὶθ, Χούαρτ κ.ἄ.

Ὅλος ὁ τύπος χαιρετίζει ἐγκαρδίως τὸ νέον Ὑπουργεῖον καὶ ἐπαινεῖ τὸ θάρρος τοῦ Δόϋδ Τζὼρτζ, ἀποβαλόντος τὰς παραδόσεις καὶ τάξαντος τοὺς ἀρίστους ἄνδρας πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου.

—Ἡ θέσις τοῦ κ. Βενιζέλου παρὰ τοῖς Συμμάχοις.

Μετεδόθη ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Φόστερ εἰς ἐπερώτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων καθώρισε τὴν θέσιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Βενιζέλου ἐναντι τῶν Συμμάχων. «Τὰ Βενιζελικὰ στρατεύματα, εἶπεν, ἀποτελοῦν μέρος τῶν δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως, τῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατηγοῦ Σεράϊγ».

Εἰς ἄλλην ἐπερώτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μὰκ Νέϊλ, ζητοῦντος ὅπως ἡ Κυβέρνησις συστήσῃ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὸν διορισμὸν διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου ἐν Λονδίνῳ, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν λόρδος Ρ. Σῆσιλ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν βλέπει τὸν λόγον δι' ὃν ἐπιβάλλεται παρόμοιον μέτρον. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις συνεννοεῖται πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ γεν. προξένου της. Μεταβολὴ τῆς καταστάσεως δὲν εἶνε δυνατὴ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τῶν Συμμάχων.

—Ἡ μυστικὴ σύνοδος ἐν Γαλλίᾳ.

Παρίσιοι, 24)7.—Μετὰ τὴν μυστικὴν σύνοδον ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ ψήφων 334 κατὰ 160. Πρὸ τῆς ψηφοφορίας 9 ἡμερήσιαι διατάξεις ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Μπριὰν, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι συνεπείᾳ τῶν δοθεισῶν ἐξηγήσεων κατὰ τὴν μυστικὴν σύνοδον ἦτο οὐσιῶδες διὰ τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραδεχθῇ ἡμερησίαν διάταξιν, λαμβάνουσα ὑπὸ σημείωσιν σχετικὰς δηλώσεις διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχηγίας, τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου καὶ τὴν ἐκφρασιν τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε διὰ ψήφων 396 κατὰ 117 πρότασιν, δι' ἧς ἡ Συνέλευσις δὲν παρεῖχε τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

—Ἡ κηδεία τοῦ Καισαροβασιλέως Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Ἡ κηδεία τοῦ πρωταιτίου τοῦ φοβερωτάτου πολέμου Φραγκίσκου Ἰωσὴφ ἐγένετο μεγαλοπρεπής. Ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων τῆς Αὐστρίας καὶ τῶν οὐδετέρων χωρῶν, αὐστροῦγγροι βουλευταὶ καὶ ἀποσπάσματα στρατοῦ τῆς ἐκστρατείας παρέστησαν. Πλῆθος ὑπολογιζόμενον εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ἦτο παρατεταγμένον εἰς τὰς ὁδούς, ὅθεν διῆλθεν ἡ πομπὴ ἀπὸ τῆς Χόλβουργ εἰς τὴν μητρόπολιν Ἁγ. Στεφάνου. Κατόπιν ἐγένετο ἡ ἐνταφιασμὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Καπουκίνων μέσῳ τῶν τάφων τῆς Αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ καὶ τοῦ διαδόχου Ροδόλφου.

—Ἡ αὐημερία τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

Οὐάσιγκτων 23)6.—Ἡ ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν λέγει ὅτι τὸ κῦμα τῆς εὐημερίας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐπετάθη εἰς δύναμιν καὶ εἰς ὄγκον, καὶ ἡ Ἀμερικὴ, ἥτις ἦτο ὀφειλέτις, παρέστη σήμερον πιστωτὴς Ἡ εἰς χρυσὸν παρακαταθήκη μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου ὑπολογίζεται εἰς 2,700 ἑκατομ. δολάρ. (£540,000,000)

—Ἄξιοι φρουροὶ τῆς σημαίας των.

Κατά τινα ἀπεργίαν ἐν τινι πόλει τῆς Κεντρ. Ἀμερικῆς ἐπῆλθε σύγκρουσις αἱματηρὰ μεταξὺ τῶν ἀπέργων καὶ τῶν ἀστυν. ὀργάνων, προελθοῦσα ἐκ τῆς ἑπομένης αἰτίας:

Ὄργανον τῆς ἀστυνομίας ἀπέσπασε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἣν ἐφερεν ὁμιλος Ἑλλήνων ἀπέργων καὶ ἠθέλησε νὰ τὴν ποδοπατήσῃ. Οἱ Ἕλληνες ὥρμησαν κατ' αὐτοῦ καὶ ἐπηκολούθησαν αἱματηραὶ συγκρούσεις μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἀστυνόμων. Δύο Ἕλληνες ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν στρατὸν ὥρμησαν κατὰ τῶν ὀβριστῶν τοῦ ἐθνικοῦ συμβόλου μὲ τὰ περίστροφα ἀνὰ χεῖρας καὶ ἀνέλαβον τὴν σημαίαν ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἀνευφημίας τῶν διεθνῶν ἀπέργων.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΠΑΦΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. Ξ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ Ε. Δ.

Ἀγωγὴ ἀριθ. 449)16
Διάταγμα ἀρ. 454)16

ΜΕΤΑΞΥ

Χρυσάνθου Χαραλάμπους ἐκ Πεδουλᾶ

Ἐνάγοντος,

καὶ

Ἡρακλ. Θεοδώρου ἐκ Πρωτορίου καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Ἐναγομένου.

Τῇ αἰτήσει τοῦ δικηγόρου τοῦ ἐνάγοντος κ. Ζ. Μαλαματένιου ὅπως ἐκδοθῇ διάταγμα διατάσσον τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως τοῦ Κλητηρίου ἐντάλματος εἰς τὸν ἐναγόμενον Ἡρακλέα Θεοδώρου ἐκ Πρωτορίου, καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνῶσαν τὴν ἔνορκον δήλωσιν τοῦ ἐνάγοντος δι' ἧς φαίνεται ὅτι ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, τοῦ ἐναγομένου εἶνε ἄγνωστος, διατάττει ἵνα ἡ ἐπίδοσις τοῦ Κλητηρίου Ἐντάλματος γείνῃ 1) Διὰ δημοσιεύσεως ἀντιγράφου τοῦ Κλητηρίου ἐντάλματος μετ' ἀντιγράφου τοῦ παρόντος διατάγματος εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» κυκλοφορούσης ἐν Κύπρῳ καὶ διὰ προσκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου καὶ 3) διὰ προσκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ τὸ Δικαστήριον τοῦτο περαιτέρω διατάττει ἵνα ὁρισθῇ δικάσιμος ἡ 3 ἡμέρα Ἰανουαρίου 1917, καὶ ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἀπολίπῃ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν οὕτω ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, τὸ Δικαστήριον τοῦτο διατάττει ἵνα πᾶσα περαιτέρω εἰδοποίησις ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐξεδόθη τῇ 9η Νοεμβρίου 1916.
Συνεχίζῃ τῇ 24η Νομβρίου 1916.

Ξ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Δ. Ε. Δ.

Πιστὴ μετάφρασις

Βλ. Μαυρομμάτης
Βοηθὸς Πρωτοκολλητής.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΠΑΦΟΥ

Ἀριθ. 448)1916.

ΜΕΤΑΞΥ

Χρυσάνθου Χαραλάμπους ἐκ Πεδουλᾶ

Ἐνάγοντος,

καὶ

Ἡρακλ. Θεοδώρου ἐκ Πρωτορίου καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Ἐναγομένου.

Τῷ ἐναγομένῳ ἐκ Πρωτορίου,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάττεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1917 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9